

TAI SAULĖS PATEKĖJIMAS

Palenkime savo galvas. Viešpatie, kai mes susirinkome čia šį puikų Velykų rytą, matydami besiskleidžiančius mažus pumpurėlius, bitės atskrenda ir gauna savo dalį, paukščiai čiulba, tarsi jų širdys pratrūksta iš džiaugsmo, nes tai Velykos. Mes tikime, kad prieš daugelį metų Tu prikelei Jėzų iš mirusiųjų, ir šiandien mes švenčiame šią atmintiną dieną.

2 Ir tegul šiandien tarp visų mūsų ateina Velykos. Te mes, kaip Jo tarnai, suprastume Jo Žodį, kad dar tada mes buvome bendravime su Juo, o dabar esame prisikėlę kartu su Juo ir sėdime kartu Dangiškose vietose.

3 Palaimink tarnavimą čia, bažnyčioje, ir visose šalyse, kur jis perduodamas šiuo telefonu.

4 Išgydyk visus ligonius ir kenčiančius. Te ir jiems taip pat būna Velykos ir išėjimas iš ligų ir stiprybė. O tie, kurie mirę nuodėmėje ir nusikaltimuose, te šiandien jie gyvena per Kristų. Ir mes šlovinsime Tave, nes mes prašome to Jo Vardu. Amen.

5 Aš tikrai vertinu šią nuostabią privilegiją vėl būti čia šį rytą, Džefersonvilyje, Indianoje, su šiuo didžiu susirinkimu, bažnyčia perpildyta ir daug stovinčių aplink ir lauke, aikštelėse ir visur. Ir jūs žmonės visoje šalyje, prisijungę telefonu, čia nuostabus rytas.

6 Šį rytą penktą valandą mano mažasis draugužis raudona krūtinėle atskrido prie lango ir pažadino mane. Atrodė, kad jo širdelė pratrūko, čiulbant: „Jis prisikėlė“. Aš visada galvojau apie šį mažą paukštelį kaip apie mano draugą, nes jis man patinka.

7 Kaip apie jį pasakojama legendoje: „Mažas rudas paukštelis pamatė Jį kenčiantį ant kryžiaus, kur nuodėmė Jį prikėlė“. Žinoma, paukštelis neturėjo nuodėmės. Jam nereikėjo mirti dėl mažo paukštelio. „Tačiau jis nuskrido ant kryžiaus ir savo mažu snapeliu bandė ištraukti vinis, ir visa jo krūtinėlė tapo raudona“. Ir tokiu būdu aš noriu, kad ir mano taip pat būtų, kaip skydas, bandant apsaugoti šį šlovingą Dalyką, dėl kurio Jis mirė.

8 Suvokdami, kad mūsų laikas čia yra ribotas, ypač tiems draugams, kurie klausosi šiuo telefonu, šį rytą norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į nuotrauką, kuri prieš kurį tai laiką buvo padaryta fotoapartu, apie regėjimą, kurį aš turėjau čia, bažnyčioje, išvykdamas iš Indianos į Arizoną; kur aš turėjau susitikti septynis Angelus, piramidės pavidalu. Nežinodamas, kas nutiks vėliau, kai ten nuvykau, maniau, kad tai mano gyvenimo pabaiga, kad niekas negalės atlaikyti sprogimo; ir esu tikras, kad visi esate susipažinę su šia istorija. Ir tuomet Sabino kanjone, vieną rytą kaip šis, kai meldžiausi, man į ranką buvo

įdėtas kalavijas ir buvo pasakyta: „Tai yra Žodis, ir tai Žodžio Kalavijas“.

⁹ Vėliau pasirodė Angelai, kaip ir buvo išpranašauta. Ir tuo pat metu didžiulis Šviesos pliūpsnis paliko tą vietą, kur stovėjau, ir pakilo trisdešimties mylių aukštyje ore, suformuodamas apskritimą, kaip Angelų sparnai ir nupiešė danguje piramidės formą tame pačiame Angelų žvaigždyne, kuriame buvo pasirodęs.

¹⁰ Mokslininkai nufotografavo tai iš pačios Meksikos, kai jis pajudėjo iš šiaurinės Arizonos, kur Šventoji Dvasia pasakė, kad aš stovėsiu ten, „keturiasdešimt mylių į šiaurės rytus nuo Tusono“. Ir tai pakilo į orą, ir žurnalas „*Gyvenimas*“ pateikė nuotraukas: „Kažkas paslaptingo aukštai dangaus sferose, kur negalėjo būti jokios drėgmės, kur negalėjo būti jokių garų; trisdešimties mylių aukštyje ir dvidešimt septynių mylių skersmens“, ir pakilo tiesiai ten, kur buvo tie Angelai.

¹¹ Taigi, jie paklausė, kad galėtų sužinoti. Mokslininkai, vienas iš jų Tusone, norėjo sužinoti kokią nors reikšmę, bet aš jiems nepasakiau. Jūs visi tai žinojote, pasakiau iš anksto. Bet tai buvo skirta ne jiems; tai buvo skirta jums.

¹² Ir taigi, Jis prakalbo man ir tarė: „Bus atverti Septyni Antspaudai. Bus atskleistos septynios paslaptys, septyneriopa Biblijos paslaptis, kas buvo užantspauduota nuo pasaulio sukūrimo - tai bus apreikšta“. Ir mes, nors ir nuolanki maža grupelė, palyginant su visu pasauliu, mes džiaugėmės tais palaiminimais, girdėdami tas paslaptis. Santuoka, skyrybos, gyvatės sėkla, visi tie įvairūs klausimai mums buvo pilnumoje apreikšti ne žmogaus, bet paties Dievo, kuris atvėrė tas septynias paslaptis; apie tai, kas yra Bažnyčia, kaip Ji pradžioje buvo Kristuje ir kaip Ji bus apreikšta paskutinėmis dienomis.

¹³ Ir dabar, kai tai buvo paskelbta, mes turime nuotrauką lentoje iš lauko pusės. Bet, tuomet, jei pastebėjote, aš turiu čia padėtą nuotrauką, kuri buvo žurnale „*Gyvenimas*“. Bet įdomu, ar mano auditorija, esanti čia, kada nors iš tikrųjų išsižiūrėjo į nuotrauką, suprantate, suprantate, tokiu būdu, kaip tai turėtų būti.

¹⁴ Jūs pamenate, aš pamokslavau, kai atėjo šis regėjimas, tema iš Apreiškimo Knygos, kur senų laikų teisėjai, kur mes matėme Jėzų Apreiškimo 1. Kai mes pradėjome atverti Septynis Antspaudus. . . ar—ar, tiksliau, Bažnyčios Laikotarpius, tiesiog prieš pat atveriant Septynis Antspaudus. Kristus stovėjo su „plaukais, baltais kaip vilna“. Ir aš jums apibūdinau tai, jog senieji Anglijos teisėjai, ir senųjų laikų teisėjai, kai jie ateidavo prie teisiamųjų suolo duoti priesaikos, jiems buvo suteikta aukščiausia valdžia. Jie ant galvų dėvėjo balta peruką, kad parodytų savo aukščiausią valdžią.

¹⁵ Na, jei pasuksite paveikslā štai *taip* ir pažiūrēsīte, jūs tikrausīai galēsīte pamatyti tai ir īš auditorījos, tai Kristus. Matote, Jo akys žīūrī *čia*, tiesiog tobulai, kaip tik gali būti; dēvintis balta Aukščīausios Dievybēs perukā ir yra visų dangū ir žemēs Teisējas. Ar jūs matote Jo akis, nosī, Jo burnā? [Susīrinkimas sako: „Amen“—Red.] Tiesiog pasukīte paveikslā īš *šitos* pozīcijas, kaip jie tai turējo; ī *šiā* pusē, tokiu būdu tai turētū būti. Ir jūs. . . Ar jūs matote tai? [„Amen“.] Jis yra Aukščīausias Teisējas. Nēra jokio kīto, īšskyrus Jī. Ir tai vėl yra tobulas īrodymas, patvīrtīnīmas, kad šī Žīnia yra Tiesa. Tai yra Tiesa. Tai tiesa. Ir tai daro Jī ne trečiu Asmeniū, bet vienīnteliū Asmeniū!

¹⁶ Su baltu, suprantate, jūs matote tamsumą, Jo veidā, Jo barzdā ir Jo akis. Ir atkreipkīte dėmesī, Jis žvelgia. . . Įš Jo sklīnda šī Šviesa, šviečiantī dešīnėje pusėje, ī kuriā Jis žīūrī. Ir ant kryžiaus, štai kur Jīs žvelgē, ī dešīnē, kur Jis atleido nusīdējīliū. Jo prisīkēlimo Šviesoje, mes vis dar einame pirmyn Jo Vardu.

¹⁷ Norēčiau, kad šī rytā būčiau turējēs daugiau laiko šīems neįprastīems reīškinīams, kurie, be jokios abejonēs, buvo īrodyti per pastaruosius trīsdešīmt metū ar trīsdešīmt penkerius metus, tiesīai *čia*, šioje bažnyčioje; nuo tada, kai *čia*, Džefersonvilyje 1933 prie upēs ta pati Šviesa nusīleido ir īstarē tuos žodžius: „Kaip Jonas Krikštytojas buvo sīustas paskelbti pirmājī Kristaus atėjīmā, tavo Žīnia paskelbs antrājī“. Mes esame laiko pabaigoje, ir mes tai matome. Mes kartais stebīmēs, kodēl jī nepasklīdo po visā žemē; galbūt kada nors mes turēsīme galīmībē tai paaiškīntī, jei tokia bus Dievo valīa.

¹⁸ Dabar norīu, kad jūs atsīverstumēte savo Biblijas, kaip mes visada tikīme, kad pirma turi būti Žodis, Žodžio skaitymas. Aš visada skaitau Jī, nes Jis. . . Mano žodžīai yra žmogaus žodis, jis žlugs; bet Dievo Žodis niekada negalī žlugti.

¹⁹ Dabar mes perskaitysīme tekstā īš Švento Rašto. Ir norētume, kad pirma jūs atsīverstumēte trīs Biblijos vietas, kurias aš pasīrinkau skaityti. Viena īš jų yra Apreiškimo 1-ame skyriuje, 17-a ir 18-a eilutēs; *čia*, kur Jis pasīrodē, kai „Jo plaukai buvo baltī kaip vilna; o Jo kojos buvo kaip varis“. Ir tuomet aš taip pat norēčiau, kad jūs savo Biblijose atsīverstumēte Romiečīams 8:11. Aš pasīrinkau, šī rytā, skaitymui trīs vietas īš Švento Rašto, savo šiandienīnīam pamokslū, apie prisīkēlimā, kurī Viešpats īdėjo man ī širdī. Ir tuomet aš taip pat norīu, kad jūs paimtumēte Morkaus 16:1 ir 2. Įš *čia* aš paimsīu savo—savo kontekstā.

²⁰ Taigī, Apreiškimo 1:18, mes skaitome šīuos Žodžius, 17 ir 18.

*Ir kai aš pamačiau jį, kritau prie jo kojų kaip negyvas.
Ir jis uždėjo ant manēs savo dešīnē rankā, sakydamas
man: „Nebijok; nes aš esu pirmasis ir paskutīnysis:*

gyvasis, ir buvau miręs; ir, štai aš esu gyvas per amžių amžius, Amen; ir turiu mirties ir pragaro raktus.

21 Ir Romiečiams 8-as skyrius ir 11-oje eilutėje mes skaitote tai.

Bet jei jumoje gyvena Dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, tas, kuris prikėlė Kristų iš mirusiųjų, taip pat atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumoje.

22 Ir dabar Morkaus 16-ame skyriuje, skyriuje apie prisikėlimą, 16-as skyrius, 1-a ir 2-a eilutės.

Ir praėjus savaitui, Marija Magdaliėtė, motina... ir Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nupirko gardžių kvapų, kad nueitų ir pateptų jį.

Ir labai anksti ryte, pirmą savaitės dieną, saulei tekant, jos atėjo prie kapo.

23 Taigi, mano tema ši ryta, aš noriu paimti temą: „*Tai Saulės Patekėjimas*“. Ir kaip potemę, noriu pasirinkti „atgaivinanti Jėga“.

24 Dabar, jūs žinote, galbūt girdėjote per radiją ir klausėtės įvairių tarnautojų pranešimų. Ir mūsų kilnus brolis Nevilas ši ryta kalbėjo Velykų tema apie prisikėlimą. Ir aš pagalvojau, kad galbūt galėčiau pasukti tai šiek tiek kitu keliu, ne tam, kad būčiau kitoks, bet tiesiog dėl jūsų, pridėti šiek tiek daugiau, galbūt kitu kampu. Raštas, kad ir koku kampu žiūrėtumėte į Raštą, Jame visada skelbiamas Jėzus Kristus. Jūs niekaip negalite nuo to išsisukti. Jis visada skelbia Jį.

25 Taigi, kaip šiandien pasaulis per tą paminėjimo tarnavimą, ar, bent jau Jungtinės Valstijos ši ryta šioje žemės pusėje, bažnyčiose ir visur švenčia atminimą didžiausios pergalės, kurią žmonija kada nors turėjo.

26 Aš manau, kaip Gelbėtojas, kai Jis mirė, ar kaip kūdikis, kai Jis gimė, Jis turėjo gimti čia, kad galėtų būti šioje žemėje. Ir kai Jis mirė, Jis tikrai atpirko mūsų nuodėmes. Bet, nors ir gimė daug nuostabių kūdikių, ir ten buvo daug žmonių, kurie kentėjo ir mirė dėl tikro reikalo, bet iki šios dienos nebuvo nė vieno, kuris galėtų vėl prisikelti.

27 Dabar, tai yra didingiausia savaitė istorijoje, didžiausia visų laikų šventė, šios Velykos, kur Jis įrodė tai, ką Jis kalbėjo. Žmogus gali sakyti dalykus, bet vis dėlto tuo negalima visiškai pilnumoje tikėti, kol tai neįrodyta, kad tai yra Tiesa. Ir kaip Dievas, Kuris pasakė: „Viską išmėginkite; tvirtai laikykitės to, kas gera“, Jis nelieptų jums daryti to, ko Jis Pats nedarytų. Taigi Jis įrodė, Kas buvo tas, kuris mirė už mūsų nuodėmes.

28 Ir, taigi, tai ne tik atminimo diena, visų šių puikių Velykinių gėlių ir Velykinių margučių, rožinių zuikučių ir taip toliau, į kuriuos mes esame įsisukę, ir šventa šventė; tai yra gerai, bet iš tikrųjų tai nėra ta tikroji prasmė.

²⁹ Kaip šiandien žmonės bando sakyti: „Mes turėtume plauti kojas kartą metuose, ketvirtadienį, o penktadienį dalyvauti vakarieniėje“, ir visokiausi skirtingi mokymai. . . Jie ginčijasi, ar tai turi būti *ta* diena, ar *ana* diena, ar tai turėtų būti sabato diena, ar pirmą savaitės dieną; ar. . . Visi šie dalykai yra tik tradicijos. Kokia nauda jums iš viso to, ar jūs turėjote Gavėnią ar neturėjote Gavėnios, jei jumoje nėra Gyvybės? Tai tik atsiminimas. Kur, nieko prieš tai, ir jie tikrai vykdė savo tradicijas, bet jie paliko pagrindinį dalyką.

³⁰ Šėtonui nerūpi, kokie religingi esate ar kokie teisūs esate savo Mokymo atžvilgiu. Jeigu jūs praleisite tą Gyvenimą, bet kuriuo atveju, jūs nepakilsite. Nesvarbu, koks religingas esate, koks geras esate, kokioms bažnyčioms priklausėte ar priklausysite, tai neturi jokios reikšmės, jeigu jūs nesate gimę iš naujo.

³¹ Todėl, jei Dievas prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, ar Jis prikėlė Jį tik kaip atminimą? Ar šis prisikėlimo rytas yra tik viena diena metuose, ar tam tikra diena, kai mes tai švenčiame? O gal mes esame Jo prisikėlimo šalininkai? Ką tai reiškia man? Ką tai reiškia jums? Taigi, mes tikime, tikėjimu, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų, bet ką tai turi bendro su manimi? Tai buvo prieš du tūkstančius metų.

Dabar, surandant šią temą!

³² Kadangi buvau pavargęs, man skaudėjo ranką nuo skiepių, kuriuos man suleido seselės. Nes, kaip žinote, po kelių dienų išvykstu į užsienį, man ir sūnui turi būti suleisti tie skiepai. Ir nuo choleros, geltonosios karštinės ir viso kito, aš buvau gana pavargęs, mane pykino. Kur, Ciesorius reikalauja, kad prieš išvykstant į kitą šalį būtų atlikti šie skiepai. O Jis pasakė: „Atiduokite Ciesoriui tai, kas Ciesoriaus, bet tuomet atiduokite Dievui tai, kas yra Dievo“.

³³ Ir sėdėdamas ten, galvojau, ką aš kalbėsiu šį rytą šiai auditorijai, kuri laukia; už kurią esu labai dėkingas, ir vyrai bei moterys, kurie atiduotų savo gyvybę už tai, ką jūs pasakysite. „Kaip turėčiau tai padaryti? Kokią turėčiau paimti?“

³⁴ Ir tuomet, kai sėdėjau ten, beveik miegojau, mano durys sutarškėjo, priekinėje namo pusėje. Ten nebuvo nieko, išskyrus mane, kiek man buvo žinoma. Aš įsiklausiau. Iškart gerai nesupratau. Po kurio laiko, poilsio kambario durys, kuri aš paverčiau savo darbo kambariu, jos sutarškėjo, ir kažkas toliau barškino į duris. Ir aš—aš nuėjau prie durų, atidariau duris ir mano nuostabai, ten stovėjo graži, geltonplaukė, mėlynakė mergaitė, atrodė kaip maža Velykinė gėlė; kuri dabar sėdi čia, žiūri į mane.

³⁵ Ji padavė man atviruką. Ir tai buvo. . . Žinoma, manau, kai grįšiu namo, bus Velykinių atvirukų ir visa kita; bet tai vienintelis, kurį aš gavau išvykdamas iš namų. Ir ji pasakė:

„Broli Branhamai, tai nuo manęs ir tėčio“. Ji norėjo būti tikra, kad ten tikrai buvo „nuo manęs“. Ir jos artritu sergantis tėtis, sėdintis neįgaliojo vežimėlyje, atsiuntė šį atviruką. Kai aš paėmiau jį ir padėkojau mielai mažylei, kai ji pasisuko ir nuėjo nuo durų, aš atverčiau atviruką.

³⁶ Ir iš šio atviruko apipavidalinimo aš ir paėmiau savo temą. Nes ant kortelės buvo Švento Morkaus 16:1 ir 2, saulėtekis, saulė patekėjo. Tuomet aš pagalvojau apie tai, o paskui apie temą „atgaivinimas“, apie Jėzaus Kristaus prikėlimą iš mirusiųjų, aš ir paėmiau savo temą.

³⁷ Taigi, saulė, saulei patekant. Na, buvo laikas, kai pasaulis buvo visiškoje tamsoje. Jis buvo be formos ir buvo tuščias. Ir jis visas buvo padengtas vandeniu, ir gulėjo ten tamsoje, slogioje, niūrioje atmosferoje. Ir Dievo Dvasia judėjo virš vandens, ir pasakė: „Tebūnie šviesa“. Dievas turėjo priežastį, kad tai padaryti, nes giliai po tuo vandeniu buvo sėklos, kurias Jis pasėjo, ir jos turėjo turėti tą saulės šviesą, kad galėtų gyvuoti.

³⁸ Ir pirmoji Šviesa, kuri kada nors buvo duota žemei - buvo ištartas Dievo Žodis. Pirmoji Šviesa, kuri kada nors palietė žemę, buvo ištartas Dievo Žodis. Jis pasakė: „Tebūnie šviesa“, ir ten buvo šviesa. Tai pavertė tamsą šviesa, kad pagimdytų kūriniją, džaiugsmą ir gyvybę žemėje. Tuomet Dievo Dvasia, kai Ji sklandė su meile ir užuojauta, tą didingą dieną, pirmąją kūrinijos aušros dieną žemėje; pakilo saulė ir prasiskverbė savo spinduliai, išdžiovino žemės vandenį ir sukūrė viršuje atmosferą. Ir pirmą kartą, per sėklą, tai turėjo atnešti žemei džaiugsmą ir gyvybę. Tai buvo didinga valanda.

³⁹ Bet, o, tas saulėtekis, tai buvo niekis, lyginant su saulėtekiu tą Velykų rytą. Šį kartą, saulei šoktelėjus į padanges, ji atnešė didingesnį saulėtekį nei bet kada anksčiau; nes su šiuo saulėtekiu atėjo didingesnė žinia, nei atėjo su tuo saulėtekiu pradžioje. Šis saulėtekis atnešė žinią, kad: „Jis prisikėlė! Jis prikeltas iš mirusiųjų, kaip Jis ir buvo pažadėjęs. Jis prisikėlė iš mirusiųjų“.

⁴⁰ Pirmą kartą pakilusi saulė Pradžios knygoje atnešė žinią, kad žemėje bus gyvybė, mirtinga gyvybė.

⁴¹ Tačiau šį kartą, kai saulė pakilo, buvo dvigubas saulėtekis; kitas saulėtekis - Sūnaus. Tai buvo...ne tik s-a-u-l-ė-s pakilimas, tai buvo S-ū-n-u-s prisikėlimas, kad atneštų Amžiną Gyvenimą visai Dievo pažadėtai Sėklai, kurią išankstiniu žinojimu Jis matė gulinčią žemėje.

⁴² Botanikos gyvybė ten, pradžioje, negalėjo gyvuoti be ją atgaivinančios s-a-u-l-ė-s; ne daugiau nei šiandien, kai Dievo sūnūs yra žemėje, prireiks S-ū-n-a-u-s Šviesos, kad atgaivintų juos Amžinam Gyvenimui, Savo išrinktuosius, kuriuos Jis pažinojo dar prieš pasaulio sukūrimą. Jis išsirinko juos Savyje prieš pasaulio sukūrimą.

43 Ir Velykų rytą, ten, tuo metu kažkur tame purve gulėjo mūsų kūnai, nes mes esame žemės dulkės. O Danguje buvo atminimo Knyga, ir Jo atributai buvo Jame, žinant tai, kadangi šis Dievo Sūnus prisikėlė, Jis taip pat prikels Gyvenimui kiekvieną sūnų, kuris buvo numatytas šiam didžiajam laikui. Jis žinojo, kad taip ir bus. Ir koks tai buvo daug šlovingesnis saulėtekis, nei tas pradžioje, tuo laiku, kai pirmą kartą išaušo!

Taigi, apie šį didį Velykinio Antspaudo atidarymą!

44 Taigi, šiandien mes turime tuberkuliozę, Velykinį antspaudą. Žmonės siunčia vienas kitam žinutes, kad paremtų šį didį fondą ar akciją, kad gydytojai ir medicinos mokslas galėtų ką nors nuveikti, pristabdyti ar padėti sergantiems tuberkulioze. Tai yra antspaudas, ką mes vadiname Velykų antspaudu, kai mes pasiunčiame vienas kitam žinią. Bet kai mes priimame žinią, tas antspaudas yra atplėšiamas, nes tai antspaudas, turintis savyje įrištą žinią.

45 Ir dabar, šį saulėtekį buvo atplėštas tikras Velykų Antspaudas; ir buvo atskleista Gyvenimo po mirties paslaptis. Iki to laiko mes nežinojome. Pasaulis vaikščiojo aplink apgraibomis tamsoje, žmogaus nuojauta. Teorijos, sukurtos tradicijos buvo užvaldžiusios žmonių širdis. Žmonės garbino status. Jie garbino saulę. Jie garbino įvairių rūšių dievus. Ir įvairūs žmonės, kurie tai tvirtino, visi jie nuėjo į kapą ir liko kape.

46 Bet tikrasis Antspaudas buvo atplėštas ir Tas, Kuris kartą gyveno taip, kaip mes gyvename, mirė taip, kaip mes mirsime, buvo prikeltas iš mirusiųjų. Koks rytas! Niekada tokio nebuvo per visą pasaulio istoriją. Paslaptis buvo atskleista, kad Jis buvo ir prisikėlimas ir Gyvenimas.

47 Ir Jis pasakė, kai Jis prisikėlė tą rytą: „Kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“. Ne tik Jis gavo naudos iš prisikėlimo, bet ir visa ta Sėkla, kuri ilsėjosi didžiajame Dievo pažade, buvo to prisikėlimo Gyvenimui gavėja. Nes Jis pasakė: „Kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“. Tai buvo Antspaudo atidarymas. Nes Jis buvo prikeltas taip, kaip ir kiekvienas, kuris yra Kristuje, bus prikeltas kartu su Juo.

48 Per šį šlovingą saulėtekį Dievas įrodė ar patvirtino Savo Žodį. Visa niūruma ir abejonės, kurios buvo apėmusios žmonių protus, buvo pašalintos, nes čia buvo Tas, Kuris kartą gyveno, valgė, gėrė ir bendravo su žmonija, kuris pasakė: „Aš turiu galią atiduoti Savo gyvybę; Aš turiu galią vėl ją prikelti“. Ir dabar Jis ne tik pareiškė, bet Jis įrodė, kad tai yra Tiesa. O, koks tai šlovingas dalykas!

49 Esu tikras, kad šį rytą net mes, kurie tuo tikime, negalime suvokti, koks tai buvo didis dalykas. Kadangi Jis prisikėlė iš mirusiųjų, tai ir mes jau esame prikelti iš mirusiųjų, nes mes buvome Jame.

50 Dabar atkreipkite dėmesį. Kai tamsuma gaubė žemę, o be pakylančios s-a-u-l-ė-s sėklos negalėjo gyventi, ir tamsuma buvo apgaubusi žemę. Ir dabar, S-ū-n-u-s pakilo, ir nuo šios Šviesos išnyko visa tamsuma, kai Ji pasklido po tautas, tarp žmonių, kad: „Jo čia nėra, bet Jis prisikėlė!“ Koks—koks teiginys! Jis įrodė Savo Žodį. Jis įrodė, kad Jis yra tiesa, nes dabar Jis nugalėjo mirtį, pragarą ir kapą.

51 Velnio trejybė: mirtis, pragaras ir kapas; nes šėtonas yra mirties autorius, jis yra pragaro, ir taip pat kapo valdytojas. Ir tai buvo šėtono trejybė, kurios atsiradimo priežastimi buvo - mirtis. Mirtis, jūs einate į kapą; o būdamas nusidėjęliu, jūs keliaujate į pragarą. Visas tai yra vienas dalykas - šėtono trejybė, kuri yra mirtis. Visus tuos metus ji laikė žmogų nelaisvėje.

52 Bet dabar tikroji Dievo trejybė, esanti Viena, apreikšta Kristuje, Kuris yra Gyvenimas, atplėšė Antspaudus, nugalėjo priešą ir prisikėlė, vienintelis tikras ir gyvas Dievas. „Aš esu Tas, kuris buvau miręs, ir Aš esu gyvas per amžius, ir turiu mirties ir pragaro raktus“. Dievas, Viename, sukūrė Žmogų, ir gyveno tarp mūsų, ir nugalėjo kiekvieną priešą. Ir įrodė, kad šėtono trejybė buvo nugalėta, ir kad Dievo trejybė buvo atskleista, kadangi tiktai Dievas turi galią vėl sugražinti Gyvybę. Jis buvo tas Emanuelis. Dievas apreikštas kūne.

53 Nenuostabu, kad Jis tvirtino ten, Mato 27-ame skyriuje: „Visa valdžia Danguje ir žemėje atiduota į Mano rankas. Aš siunčiu jus būti Mano liudytojais, visam pasauliui“. Jis nugalėjo ir mirtį, ir pragarą, ir kapą. Jis ne tik tai padarė; bet ir išėjo pergalingai, su visa valdžia Danguje ir žemėje. Visa, kas buvo Tėvas, visa, kas buvo Šventoji Dvasia, ir visa, kas kada nors buvo - buvo Jame. „Man duota visa valdžia Danguje ir žemėje“. Visa kita neturi galios. Jis nugalėjo tai.

54 Dabar! Ir tuomet, ne tik tai, Jis siuntė Žodį Savo mokiniams, Savo tikintiesiems. „Nebijokite, nes Aš esu Tas, kuris buvau miręs ir vėl gyvas per amžius. Ir aš turiu raktus nuo mirties ir pragaro; Aš jau nugalėjau tai. Daugiau nebijokite, nes kiekviena iš anksto numatyta, iš anksto paskirta Dievo Sėkla, kai ta šlovingas Evangelijos Šviesa pasklis po žemę, atgis Gyvenimui. Kiekviename laikotarpyje Ji duos derlių, kuri Dievas yra Jai paskyręs“. Jis prisikėlė iš mirusiųjų.

55 O, koks tai nuostabus dalykas: „Aš esu gyvas, arba atgaivintas“. Tas žodis reiškia, žodis „atgaivintas“, graikiškas žodis reiškiantis kažką, kas „tapo gyvu, po to, kai buvo miręs“.

56 Kaip ir sėkla, kuri patenka į žemę, ji turi mirtį, kiekviena sėklos dalelė. Ji turi supūti, kiekviena sėklos dalelytė. Ir kiekviena gyvybės dalelė, buvusi toje sėkloje, turi vėl atgimti.

57 Jis buvo „atgaivintas“. Ir ne tik tai. „Ir atsiųsiu tą pačią Gyvybę, kuri Mane atgaivino, Jėga, kuri prikėlė Mane iš kapo,

Aš atsiųsiu Ją jums, kad atgaivintų jus, kad ten, kur Aš esu, būtumėte ir jūs“.

⁵⁸ Luko 24-as skyrius, 49-a eilutė. Jis pasakė: „Štai Aš siunčiu jums Tėvo pažadą; bet pasilikite, ar laukite Jeruzalės mieste, kol jums bus suteikta Jėga iš Aukštybių“. Parodant, kad Jis ne tik gavo iš to visą privilegiją, bet Jis ir pasidalijo visu tuo.

⁵⁹ Jis atėjo atpirkti, ar suteikti Gyvybę tai iš anksto numatytai Sėklai, kurią Dievas numatė prieš pasaulio sukūrimą ir įrašė jų vardus į Gyvenimo Knygą. Ir štai jie yra žemėje, be vilties; Jis atėjo ne tik būti Palaiminimu, bet pasidalinti Palaiminimu su kiekviena iš anksto numatyta Sėkla. Taigi, jeigu Sėklos nebūtų žemėje, Ji negalėtų gyvuoti. Ji turėjo būti žemėje, ir taip pat turėjo turėti užuomazgą. Nesvarbu, kiek laiko Ji buvo laikoma tamsoje, Ji išdygs, kai S-ū-n-u-s apšvies Ją. Dabar atkreipkite dėmesį, Jis atėjo, kad pasidalintų Ja su mumis.

⁶⁰ Nenuostabu, kad Evangelija yra gera naujiena. Pats žodis „*Evangelija*“ reiškia „geroji naujiena“. Geroji žinia, kas tai? Jeigu žmogus mirė dėl mūsų, tai gera žinia. Jeigu Kristus gimė, tai gera žinia. Tačiau niekada nebuvo tokios naujienos, niekada nebuvo tokios naujienos kaip ši, kad Tas, Kuris davė pažadą, patvirtino pažadą, jog: „Jis gyvas per amžius, ir Savo rankoje turi ir mirties ir pragaro raktus“. Visa tamsa buvo išsklaidyta. Daugiau nebebuvo jokios tamsos, nes Sūnus prisikėlė iš kapo. Daugiau nebuvo: „Na, Jis ateis arba Jis galbūt ateis“. Jis jau atėjo, Evangelija, geroji naujiena!

⁶¹ Atkreipkite dėmesį, Pati Evangelijos Žinia yra įrodymas žmonėms, kad Jis prisikėlė. „Eikite ir pasakykite Mano mokiniams, kad Aš prisikėliau iš mirusiųjų, ir Aš susitiksiu su jais, kad jiems tai patvirtinčiau“. O Dieve, kaip šiomis paskutinėmis dienomis per visą žemę vėl nusidrieks Šviesa! „Ir Aš įrodysiu Savo mokiniams! Eikite ir pasakykite jiems, kad Aš nesu miręs, ir Aš nesu tradicija, bet Aš esu gyvas Kristus. Aš susitiksiu su jais. Nuneškite šią Žinią Mano mokiniams, kad Aš prisikėliau iš mirusiųjų“, Evangelija, gerąją naujieną.

Jūs klausiate: „Ar tai tiesa?“

⁶² Hebrajams 13:8 pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Mes, Jo privilegijos paveldėtojai, šio Gyvenimo paveldėtojai, kad įrodyti, jog Jo Gyvenimas dabar yra mumyse. Gyvenimas, niekada nebuvo tokio gyvenimo kaip šis; Jis buvo Dievo Sūnus. Ir Jis mirė, ir tai buvo įkalinta; bet kai Velykų rytą Jis vėl prisikėlė iš mirusiųjų, tuomet mes, kaip Jo tarnai, esame Jo įgalioti eiti į visą pasaulį ir atnešti šią gerąją naujieną kiekvienam asmeniui, kad Jis yra gyvas. Ir kaip mes galime tai padaryti vien tik Žodžiu? Nes parašyta: „Evangelija atėjo ne vien Žodžiu, bet ir Šventosios Dvasios jėga bei pasireiškimu, kad įrodytu, jog Jis yra gyvas“.

63 Taigi, jei yra kita evangelija, kaip Paulius kalbėjo vienai iš grupių: „Aš taip nustebęs, kad jūs atsigręžėte į kitą evangeliją“. Kuri yra ne kas kita, kaip tik išsivaizduojama evangelija, denominacinis prasimanymas, nukreipiantis nuo tos gerosios naujienos.

64 „Ir kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite. Ir Aš gyvenu jumyse, ir darbai, kuriuos Aš darau, - Jono 14:12, - darbai, kuriuos Aš darau, leis atpažinti Manę, esantį jumyse“. Kokia Žinia! Nenuostabu, kad mes turėjome tamsų teologijos pasaulį, bet vakaro metu vėl ateis Šviesa. Vakaro metu bus prisikėlimas. Vakaro metu bus Šviesa.

65 Dabar, pati pasiūstos Žinios esmė, kad „Jis prisikėlė iš mirusių“, yra ta, kad mes, Jo privilegijos paveldėtojai, mes, kurie dalijamės su Juo prisikėlimu, gauname iš to naudą, įrodydami pasauliui, kad Jis yra gyvas. Mes negalime to padaryti vien tik žodžiu. Mes negalime to padaryti remdamiesi kokia nors žmogaus tradicija. Mes tik atspindime tiksliai tai, į ką mes nurodome.

66 Bijau, kad šiandien daugelis iš mūsų neveda žmonių pas Kristų. Mes atvedame juos į bažnyčia, į teoriją. Bet mes turime atvesti juos pas Kristų. Jis yra Vienintelis, ir Vienintelis, kuris turi Gyvenimą. „Kas turi Sūnų, tas turi Gyvenimą“.

67 Ir jeigu mirusio žmogaus gyvenimas atsispindės jumyse, jūs gyvensite tokį pat gyvenimą, kokį gyveno jis.

68 Jei žmogaus kraujas buvo tam tikros rūšies, ir jūs paėmėte kraują iš vieno žmogaus ir pakeitėte vieno žmogaus kraują į kito žmogaus kraują, jis absoliučiai turės tos rūšies kraują.

69 Ir jei jūsų dvasia, esanti jumyse, laikoma mirusia ir jūs esate patepti Gyvybe, kuri buvo Kristuje - yra ant jūsų! Romiečiams 8:11 pasakyta: „Jei Dvasia, kuri prikėlė Kristų iš mirusiųjų, gyvena jumyse, Ji taip pat atgaivins ir jūsų mirtingą kūną“, tas pats Gyvenimas, tos pačios galios, tos pačios privilegijos, kurias Jis turėjo iš Dievo čia, žemėje. Jis atpirko jus, Dievo iš anksto numatytą Sėklą, kurių vardai buvo įrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą prieš pasaulio sukūrimą.

70 Ir ta prisikėlimo Evangelijos Šviesa, Žodžio patvirtinimas! Iš kur mes žinojome, kad Jis buvo Kristus? Nes Jis įrodė tai, apie ką Jis kalbėjo. Iš kur aš sužinosiu šios valandos Žinią? Dievas įrodo, ką Jis pažadėjo, ir Jis apie tai kalba. Tai yra pripažinimas, kad mes esame paveldėtojai kartu su Juo prisikėlime. Jis įrodo tai, apie ką Jis kalbėjo.

71 Ką Jis pažadėjo padaryti Kristuje, Jis įrodė prisikėlime. Ką Jis pažadėjo padaryti Mozės dienomis, Jis tai įrodė. Ką Jis pažadėjo Enocho dienomis, Jis tai įrodė. Per visas apaštalu dienas, Jis tai įrodė.

⁷² Taigi, šiomis dienomis, Jis įrodo tai, ką Jis kalbėjo, nes jie yra dalis tos Sėklos, kuri buvo įrašyta į Gyvenimo Knygą, kuriuos Jis atėjo išpirkti, gražinant pas Dievą. O, kokia Žinia!

⁷³ Velykų rytą, Jis ne tik prisikėlė, bet Jo paveldėtojai prisikėlė kartu su Juo. Jis... Jie buvo Kristuje per Jo nukryžiuvimą. Jie buvo Jame per Jo prisikėlimą. Mes esame Jo paveldėtojai, atgaivinti po to, kai buvome mirę tamsoje.

⁷⁴ Aptemusiame netikėjimo pasaulyje, kuriame bažnyčios ir denominacijos, ir visa kita buvo mus įtraukę. Ir kažkas mumyse šaukia: „O, mes norime Dievo! Mes alkstame ir trokštame Dievo“. Mes prisijungėme prie metodistų, baptistų, sekmininkų, presbiterionų ar dar kažko, ir vis tiek kažkas buvo ne taip, mes tiesiog dar negalėjome Jo rasti. Ir staiga, kol mes klaidžiojoje tamsoje, mus pasiekė didis prisikėlimas, pažadėtojo Dievo Žodžio pasireiškimu.

⁷⁵ Kaip Jis buvo pažadėto Dievo Žodžio pasireiškimas. „Aš nepaliksiu Jo sielos pragare ir neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“. Jis įrodė Tai, kiekvieną Dievo Žodį, kuris buvo Jam pažadėtas. Jis įrodė tai, kai Jis prisikėlė Velykų rytą.

⁷⁶ Taigi, tie, kurie kadaise klaidžiojo tamsoje ir svarstė ar jiems reikėtų plauti kojas *tą* dieną, ar jie turėtų laikytis tam tikros dienos, ar laikytis tam tikrų taisyklių, visi tie dalykai praėjo. Nes įvyko šlovingas prisikėlimas, kuris atmetė visus žmogaus sukurtus dalykus, visus žmogaus sukurtus samprotavimus.

⁷⁷ Iki to laiko niekada nėra buvę žmogaus, kuris galėtų atiduoti savo gyvybę ir vėl ją prikelti. Vėl prisikeldamas Jis atmetė jų turimus mokslinius įrodymus.

⁷⁸ Kai jie sako, kad: „Jėzus Kristus nėra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“, kad: „Jo Jėga nėra tokia pat“, kad: „Jo Evangelija nėra tokia pat“, kai Biblijoje sakoma, kad Ji yra ta pati! Dievas atmetė visas denominacijas, visus mokymus ir Jis toliau judėjo su Savo Šventąja Dvasia, kaip Jis ir pažadėjo, ir įrodė tai mums, kad Jis yra gyvas.

⁷⁹ Mes esame Jo prisikėlimo paveldėtojai, atgaivinti po to, kai buvome mirę pasaulyje, nuodėmėje ir nusikaltimuose. „Jis atgaivino mus kartu su Juo, prikėlė kartu su Juo, dabar sėdime Dangiškoje vietoje Kristuje Jėzuje“. Jis atneša... .

⁸⁰ Jo Dvasia vėl atneša į žemę tą patį Jo Gyvenimą. „Jei Dievo Dvasia, kuri prikėlė Kristų“, - kūną, pateptą kūną; jei Dievo Dvasia patepė tą kūną taip, kad, kai ta Sėkla krito į žemę, Jis tiesiog neleido Jam ten pasilikti. Ne. Jis atgaivino Jį ir prikėlė Jį. „Ta pati Dvasia, - tais pačiais darbais, ta pačia Jėga, tais pačiais ženklais, - esanti jummyse, Ji taip pat prikels ir jus“.

⁸¹ Aš norėčiau perskaityti jums nedidelę Rašto vietą. Norėčiau, kad jūs atsiverstumėte kitą Rašto vietą, kurią čia užsirašiau. Tai galbūt jums šiek tiek padės. Tai yra Kunigų Knygoje, 23-

me skyriuje, nuo 9-os iki 11-os eilutės. Atidžiai paklauskite. Įstatyme, Kunigų įstatyme, Dievas kalba Mozei. Paklauskite. Visi šie dalykai dabar yra provaizdžiai, ir mes stabtelėsime čia kelioms minutėms, kad pažvelgtume į šį provaizdį.

Ir VIEŠPATS kalbėjo Mozei, sakydamas:

Kalbėk Izraelio vaikams, ir jiems sakyk: „Kai jūs . . . įeisite į šalį, kurią Aš jums duodu, . . .“

⁸² „Į vietą, į poziciją, kurią Aš jums daviau. Dabar tu kalbėk Izraelio vaikams, kai nuvyksite į tą tam tikrą vietą, kurią Aš jums pažadėjau, kad jus nuvesiu, kai nuvyksite į tą šalį“. Taigi, čia kalbama apie žemišką gyvenimą, kuris yra provaizdis dvasinio.

. . . ir pjausite jos derlių (jūs gavote tai, ką Aš jums apie tai sakiau), tuomet jūs atnešite savo derliaus pirmavaisių pėdą kunigui;

O jis pasiūbuos pėdą VIEŠPATIES akivaizdoje, kad būtų priimtinas dėl jūsų: rytojaus dieną po sabato kunigas jį pasiūbuos.

⁸³ Jei būtų buvęs koks nors šventas ritualas, jis turėjo vykti sabato dieną, ir tai buvo septintoji savaitės diena, kuri yra šeštadienis. Bet ar jūs atkreipėte dėmesį, kad tame paminėjime jis turėjo būti siūbuojamas pirmąją savaitės dieną?

⁸⁴ „Pėdas, kuris buvo surinktas iš pirmųjų jūsų pasėtų sėklų, kai jos užauga ir subręsta, jūs turite nupjauti ir atnešti šį pėdą kunigui. Ir tegul jis paima jį ir pasiūbuoja Viešpaties akivaizdoje, jūsų priėmimui, kad esate priimtas. Jūs atėjote su savo pėdu, ir jis pasiūbuoja jį Viešpaties akivaizdoje. . . .“

⁸⁵ Ne per sabatą, septintąją dieną; bet pirmąją dieną, kurią mes vadiname sekmadieniu, s-e-k-m-a-d-i-e-n-i.

⁸⁶ Žinoma, tai romėnų žodis, kurį jie vadino saulės dievo diena. Bet kaip tai pasikeitė!

⁸⁷ Tai daugiau jau ne s-a-u-l-ė. Tai s-e-k-m-a-d-i-e-n-i-s, Sūnaus diena, kad tas Kviečio grūdas (Pirmasis Dievo prikeltasis iš mirusiųjų) turi būti siūbuojamas virš susirinkimo, kad mes esame Jo Sėkla; ir ta pirmoji Sėkla iš tų, kurie yra užmigę, buvo pasiūbuota pirmąją savaitės dieną. Sekmadienį Jis prisikėlė. Atsisveikindamas pamojavo ir žmonių akivaizdoje pakilo į Aukštybę.

⁸⁸ Atkreipkite dėmesį, Jis buvo pirmasis Dievo Kviečio grūdas, kuris buvo prikeltas iš mirusiųjų, pirmasis Dievo Kviečio grūdas. Dievo atgaivinančia Jėga Dievas atgaivino Jo Gyvybę, prikėlė Jį iš mirusiųjų ir Jis buvo Pirmasis Vaisius tų, kurie yra užmigę, Pirmasis Vaisius. Jis buvo tas Pėdas.

⁸⁹ Štai kodėl jie turėjo siūbuoti tą pėdą, nes tsai buvo pirmasis, kuris subrendo. Ir jis buvo siūbuojamas kaip padėkos Dievui

atminimas, tikint, kad ir visi likusieji iš jų subręš. Tai buvo ženklas.

⁹⁰ Ir, šiandien, kadangi Jis buvo pirmasis Dievo Sūnus, pasiekęs visišką brandą būti Dieve, Jis buvo išplėstas iš žemės ir siūbuojamas virš žmonių. O, kokia šlovinga pamoka! Atgaivinančia Jėga, Pirmasis! Nors, Jis buvo—Jis buvo provaizdžiu; ir daugelį kartų, kaip vėliau pamatysime, kad Jis buvo provaizdžiu. Tačiau iš tikrųjų tai buvo Pirmasis vaisius iš tų, kurie užmigo. Jis buvo siūbuojamas virš pažadėtosis Sėklos, kuri turėjo Gyvenimo pažadą.

⁹¹ Jis buvo pasiūbuotas Sekminių dieną, „kai iš Dangaus pasigirdo garsas, tarsi siūbuojantis, galingai pučiantis vėjas“, ir buvo pasiūbuota virš žmonių, sekmininkų, kurie buvo ten Sekminėse, laukdami ateinančio Palaiminimo.

⁹² Ir kaip mes suvokiame, paskutinėmis dienomis turi būti vėl pasiūbuotas, pagal Luko 17:30, vėl Sūnaus dieną, „tą dieną, kai bus apreikštas žmogaus S-ū-n-u-s“, ar vėl pasiūbuotas virš žmonių.

⁹³ Taigi, Kas yra žmogaus Sūnus? „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų“. Ir jei visas mokymas, kurį mes turime, ir Dievo Žodžio patvirtinimas; Dievo Žodžiu, ženkla, stebukla, mes šiandien matome, kad Luko Knygoje čia, kaip ką tik citavome, ar Luko 17-o skyriaus 30-a eilutė; ir Malachijo 4, ir įvairiose kitose mums žinomose Rašto vietose, tas Žodis vėl pasiūbuotas virš žmonių, kad negyvos žmonių tradicijos yra mirę, o Dievo Sūnus vėl gyvas per Šventosios Dvasios krikštą tiesiai tarp mūsų, suteikdamas mums Gyvybę.

⁹⁴ Kaip Kristus buvo pirmasis iš visų pranašų, kuris prisikėlė ir taip toliau; nors daugelyje vietų buvo provaizdžiu, Jis buvo Pirmas vaisius tų, kurie užmigę. Nuotakoje, išeinančioje iš Kristaus, išeinančioje iš bažnyčios, paskutinėmis dienomis vėl turės būti pasiūbuotas Pėdas. O, tai bent!

⁹⁵ Pėdo pasiūbavimas! Kas buvo tas pėdas? Pirmasis, kuris subrendo, pirmasis, kuris įrodė, kad tai buvo kviečiai, pirmasis, kuris įrodė, kad tai buvo kviečių pėdas.

⁹⁶ Aleliuja! Esu tikras, kad jūs suprantate, apie ką aš kalbu. Jis buvo pasiūbuotas virš žmonių. Ir pirmą kartą pasirodys Nuotakos laikotarpiui, prisikėlimui iš tamsaus denominacizmo, bus Žinia, kad pilnai subręšęs Žodis vėl sugrįžo visoje Savo Jėgoje ir yra siūbuojamas virš žmonių, tais pačiais ženklais ir stebuklais, kuriuos Jis tuomet darė.

⁹⁷ „Kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“, - kalbėjo Savo Žmonai. „Kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“. Koks tai buvo prisikėlimas! Ir koks tai yra prisikėlimas, būti atgaivintu iš mirusiųjų, „tampant gyvu Kristuje Jėzuje“, Dievo atgaivinančia Jėga!

⁹⁸ Jis buvo siūbuojamas jiems. Žodis, kuriuo Jis buvo, buvo siūbuojamas jiems ten Sekminių dieną, Žodis buvo apreikštas. Taigi, kaip aš ir sakau, Jis vėl bus siūbuojamas paskutinėmis dienomis. Taigi, pavyzdžiui . . .

⁹⁹ Jūs sakote: „Na, taigi, palauk minutėlę, broli Branhamai. Aš žinau bažnyčią, kur . . .“ Na, aš taip pat žinau. Suprantate?

¹⁰⁰ Bet dabar, pavyzdžiui, kas jei–jei šią popietę mes turėtume grįžti į Tusoną, dabar, ir kiekvienas iš mūsų turėtų . . . važiuotų dideliu naujutėlaičiu „Kadilaku“? Ir visos sėdynės būtų iš zomšo, minkščiausios odos, minkštos ir patogios sėdėti; ir kilimėliai būtų prabangūs; vairas būtų nikeliuotas ir nusagstytas deimantais; o variklis mechaniškai patikrintas kad būtų tiksliai tinkamas variklis; ir ratai būtų . . . visi su guoliais ir sutepti; ir visos padangos atsparios pradūrimams ir nesusprogstamos; ir viskas būtų moksliskai patikrinta.

¹⁰¹ Abu jie nuimti nuo surinkimo linijos ir abu pripildyti degalais. Tai varomoji jėga - degalai, nes juose yra oktano. Bet dabar, kai jūs ruošiatės juos užvesti, nors abu jie atrodo lygiai taip pat, bet vienas iš jų neturi kibirkšties, jokios užvedimo galios.

¹⁰² „Na, - jūs sakote, - jėga yra degaluose, broli Branhamai“. Bet man nerūpi, kiek jėgos yra degaluose; jei ten nėra kibirkšties, kuri išreikštų tą jėgą, ir jei nėra jėgos, patvirtinančios jog tai kuras, tai gali būti ir vanduo. Kol . . .

¹⁰³ Nesvarbu, kiek teologai tvirtina, kaip puikiai sutvarkyta jūsų bažnyčia, kiek įgijote išsilavinimo, kiek panašu į Bibliją; kol tas siūbuojamas Pėdas, kol Šventoji Dvasia nenužengs ant asmens, kad atgaivintų tą Žodį! Kuras simbolizuoja Žodį. Tai Tiesa; tačiau, be Dvasios, Jis nepajudės.

¹⁰⁴ Mes per daug dėmesio skiriame Mechanikai, o ne Dinamikai. Tam prireiks dinamiškos Dievo Jėgos, Jėzaus Kristaus prisikėlimo Jėgos Bažnyčioje, kad išreikštų ir įgyvendintų - jog *Tai* yra kuras. Jis gali būti kuro bakelyje; be tai vis tiek gali būti vanduo, suprantate. Tačiau vienintelis to įrodymas - įpilkite į jį Gyvybės, ir Ji įrodys, ar tai kuras ar ne.

¹⁰⁵ Ir kai jūs bandote Šventąją Dvasią patalpinti į denominaciją, tai tas pats, kas bandyti . . . Jūs galite užspringti; jūs sugadinsite savo variklį, užteršdami jį anglies dvideginiu.

¹⁰⁶ Bet, o, aš taip džiaugiuosi, kad yra dešimties tūkstančių oktanų Jėga - Dievo Žodis ir Šventoji Dvasia, kad ižiebtų Jį ir prikeltų Dievo Jėgą vyro gyvenime ar moters gyvenime ar bažnyčioje. Tai išstumė tą kadilaką iš kelio, veikiant dinamiškai Šventosios Dvasios Jėgai, kuri sugrižo ir buvo pasiūbuota virš žmonių Sekminių dieną, padarydama Jį tą patį vakar, šiandien ir per amžius.

107 Ten buvo pirmasis Pėdas, išėjęs iš visų pranašų, kuris buvo Dievo Sūnus, visų pranašų Karalius.

108 Buvo bažnyčios, bažnyčios, nuotakos, nuotakos, bažnyčios, nuotakos, nuotakos.

109 Bet turi ateiti Viena! Aleliuja! Turi ateiti tikroji Nuotaka! Turi ateiti Ta, kuri turi ne tik Mechaniką, bet ir Jos Dinamiką, padarančią tą Bažnyčią gyvą, judančią Jo prisikėlimo Jėgoje. Kol mes nepasieksime tos vietos, kol mes nesurasime tos vietos, kokia jums nauda iš to, kad nublizginsime įvoves? Kokia nauda jei padarysime kosmetinį remontą ar išblizginsime vašku, kai jame nėra jokios Dinamikos? Nesvarbu, kiek Mechanika pasirodys esanti tinkama, turi būti Dinamika, kad Ji veiktų.

110 Štai ką Jis įrodė! Aleliuja! Štai ką įrodė Velykos. Jis buvo ne tik Žodis, bet Jis buvo Pats Dievas, Dinamika Žodyje. Tai privertė Jėzaus Kristaus kūną (šaltą, sustingusį ir mirusį, gulintį kape) pasipurtyti ir vėl prisikelti Gyvenimui, ir nuridenti akmenį. „Aš esu Tas, kuris buvo miręs“, - taip miręs, kol saulė pasakė, kad Jis miręs, mėnulis pasakė, kad Jis miręs, žvaigždės pasakė, kad Jis miręs. Visa gamta pasakė, kad Jis miręs. Ir dabar visas pasaulis turi pripažinti, kad Jis vėl gyvas. Jis buvo ne tik Mechanika, Dievo Žodis, bet Jis buvo ir Dinamika, įrodanti Tai.

111 Ir kadangi Jis yra Jaunikis, Nuotaka turi ateiti, nes Ji yra Jo dalis. Ir Ji gali būti tik pilnai apreiškstu ir išpildytu apreiškimu, to ką kiti kalbėjo apie Nuotaka; Ji gali tik akivaizdžiai įrodyti. Jei bus daroma kas nors kita nei daro Jaunikis, ji nėra Nuotaka. Nes Ji yra kūnas iš Jo kūno, kaulas iš Jo kaulo; Gyvenimo iš Jo Gyvenimo, Jėga iš Jo Jėgos! Ji yra Jis! Kaip vyras ir moteris yra viena, ir moteris buvo paimta iš jo šono, Ji pasiėmė iš Jo Dvasią, moterišką Dvasią. Kūnas iš Jo šono buvo padarytas ir Mechanika ir Dinamika - Žmona. Jo Dvasia ir Jo kūnas, tai sudėta kartu ir sudaro Mechaniką ir Dinamiką. Kol bažnyčia ar žmonės . . .

112 Visi tie Velykiniai zuikučiai ir ceremonijos, didžiulės bažnyčios ir puošnūs apdarai žlugs ir praeis.

113 Kol ta Bažnyčia taps ir Dinamika ir Mechanika; ir Dievo Dvasia, kuri vedė Jį daryti tuos dalykus, kuriuos Jis darė! Jei Jis spaudė šešiolika cilindrų, taip pat darys ir Nuotaka. Amen! Nes Jis pasakė, Jono 14:12: „Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Aš duosiu jam Savo Dinamikos įkrovą į jo Mechaniką, kad pasaulis negalės to atlaikyti; ir Aš vėl prikelsiu jį paskutinią dieną“. Tai Velykų Žinia, Dinamika ir Mechanika kartu! Mechanika be Dinamikos - nieko gero; nei Dinamika be Mechanikos.

114 Jūs galite šaukti ir šūkauti, šokinėti aukštyn ir žemyn, kaip tik norite, ir neigti šį Žodį, tai nieko gero neduos. Jūs tiesiog sukiojate stūmoklius. . . Turite kibirkštį, bet neturite kuro, kad užkurtumėte jį.

115 Tai veiks tik tada, kai jie susijungs kartu. Amen! Taigi, vienas liks ramus, o Kitas kils aukštyn. Tai vienintelis dalykas, kurį reikia padaryti. Tačiau, jos abi gali atrodyti panašios, abi pretenduoja būti bažnyčiomis, abi pretenduoja būti Nuotaka. Bet Viena turi Mechaniką ir Dinamiką, Ji įvykdo tai, ką Jis pasakė, kad yra Tiesa.

116 Ji tiesiog nepajudės, nesvarbu kokia gera yra Mechanika, kol neateis Dinamika. Kai ateina Dinamika, ta Ugnis sujungiama su tuo kuro oktaniu. Ir kai Tai sprogs, tai sukels degimą, ir tas degimas varo kiekvieną judesį, kiekvieną judėjimą, nes Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tai yra prisikėlimas. Tai tikroji Dievo Jėga, Mechanika su Dinamika. Atkreipkite dėmesį: „Tai Dvasia, kuri atgaivina“. Tai—tai Kibirkštis, kuri uždega. Tai ne kuras, kuris uždega; tai Kibirkštis, kuri uždega kurą. Suprantate?

117 „Be Manęs jūs nieko negalite padaryti; bet su Manimi galite viską“. Kadangi Jis yra Žodis, Jis - gyvas Tėvas. „Tėvas siuntė Mane, taip ir Aš siunčiu jus. Kaip Tėvas Mane uždegė ir pastūmėjo į viską, Aš darau tik tai, kas patinka Dievui. Dabar, kaip Jis siuntė Mane, taip Aš siunčiu jus su ta pačia Mechanika, ir prireiks tos pačios Dinamikos, kad Tai suveiktų. Ir šie ženklai lydės tuos, kurie teigia turintys Mechaniką. Dinamika užims Savo vietą“.

118 Paulius pasakė: „Evangeliija atėjo mums ne tik Žodžiu, - ne tik per kurą, - bet taip pat ir per Kibirkštį“, kad Ji pajudėtų. Štai taip. Ji atėjo pas mus tokiu būdu.

119 Tai ta pati Dvasia, kuri prikėlė Jį, kuri atgaivino tikrą tikintįjį Amžinam Gyvenimui. Taigi, atminkite, potencialiai. . . Dabar, žiūrėkite, nes mes baigiame išnaudoti savo laiką. Atkreipkite dėmesį, „ta pati Dvasia“, taigi, Romiečiams 8:1. Taigi, tiesiog perskaitykime tai dar kartą, Romiečiams 8:1, ir pažiūrėsime, kas ten sakoma. Gerai. Ir ne Romiečiams. . . Aš turiu omenyje, 8:11, atsiprašau.

120 Romiečiams 8:11: „Bet *jei*. . .“ Tai kur problema. Štai kur Jo pagaunamasis įtaisas.

Bet jei jūmyse gyvena Dvasia to (Dievas, Šventoji Dvasia), kuris prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, . . .

121 Dabar, štai taip: „Jei Jaunikio Dvasia gyvena Nuotakoje!“

122 Kai Dievas sukūrė Savo pirmąjį jaunikį, Jis pirma sukūrė jaunikį, kuris buvo ir vyras, ir moteris, dvasioje; suformavo jį iš žemės dulkių, kad taptų kūnu. Ir atkreipkite dėmesį, kai Jis sukūrė Ievą, iš Adomo, Jis paėmė ne iš kitų molio gabalo, Jis paėmė iš to paties molio gabalo; tas pats Žodis, nes Adomas buvo išstartas Žodis. Suprantate? Jis paėmė iš jo, ir tuomet paėmė. . . Jis turėjo vyrišką ir moterišką dvasią. Ir Jis paėmė iš Adomo moterišką dvasią ir įdėjo ją į Ievą; taigi ji tebėra Adomo

dvasios dalis, tai Adomo kūnas. Tuomet, tai buvo Adomo dvasia, dinamika, kuri atgaivino jo kūno mechaniką.

123 Taigi Nuotaka taip pat turi būti kūnas iš Jo kūno ir kaulas iš Jo kaulo. Tuomet kaipgi šis mirtingas kūnas taps Jo kūnu? Mes prie to prieisime po minutėlės, suprantate. Kaip tai vyksta? Kaip? Kas yra šis didingas pasikeitimas? Atkreipkite dėmesį.

Taigi, jei jūmyse gyvena Dvasia to (Dievo), kuris prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, tai tas, kuris prikėlė Kristų iš mirusiųjų, atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jūmyse.

124 O, tai bent! Iš anksto Numatytasis, žinoma, kaip Sėkla, gulinti žemėje, Tas, kuris turėjo savyje Gyvybę. Daugelis iš jų buvo mirusios; jos buvo tiesiog supuvusios sėklos; vandenys ir visa kita jas sunaikino. Bet, žinote, ten gulėjo Sėkla, pasiruošusi Gyvenimui. Dievas žinojo, kad Ji ten guli.

125 Taigi, iš anksto numatytieji, Jie yra pirmieji, kuriuos Šventoji Dvasia atgaivins, nes Šventoji Dvasia ateina, kad pareikalauti Savųjų. Taigi, dabar tai gilu, ir būkite tikri, kad gerai tai suprasite.

126 Taigi, kaip saulė buvo pasiūsta aplink žemę, ne tam, kad atgaivintų akmenis, kurie taip pat buvo purvas, ji buvo siūsta ne tam, kad atgaivintų visą purvą, bet turėjo atgaivinti dalį to purvo, kuris buvo susitelkęs aplink gyvybę.

127 Ne visi žmonės priims Kristų. O, ne. Bet tie, kuriuos Dievas iš anksto numatė Gyvenimui ir yra apsupti dalies tos žemės purvo, tai Tie, kurių Jis ateina atgaivinti. Jie yra Tie.

128 Taigi dabar, tas purvas gulėjo ten saulėje, ir sakė: „O, ši saulė tokia karšta!“ Tas akmuo, sakė: „Ši saulė tokia karšta!“ Bet ta mažytė sėkla, pasakė: „Štai ko aš laukiu“, ir ji pradėjo leisti daigelius gyvybei. Ji atgaivino tą purvo dalį. Kadangi, saulė buvo siūsta ne tam, kad atgaivintų akmenį, ne tam, kad atgaivintų purvą, bet kad atgaivintų sėklos gyvybę.

129 Taigi, dabar ateina Šventoji Dvasia. Žinoma, Ji nebuvo siūsta. . . Kodėl ne visi žmonės priima Ją? Ji nebuvo jiems siūsta.

130 Vienas vaikas man pasakė: „Aš netikiu. Man nerūpi, ką jūs sakote. Jei galėtumėte prikelti mirusį ar dar ką nors, išgydyti ligonį ir koku tai būdu Tai įrodyti, aš vis tiek Tuo netikiu“.

131 Aš pasakiau: „Žinoma netikite. Jūs esate netikintis. Jums tai nieko nereiškia. Tai net nebuvo siūsta jums. Tai siunčiama tiems, kurie patikės“.

132 Žinia yra tikinčiajam. Tiems, kurie žūsta, Ji yra kvailystė; bet tiems, kurie yra Kristuje, ir yra dalis tos Sėklos - Ji yra Gyvenimas.

133 Mano primityvi istorija apie ūkininką, padėjusį kiaušinį po, ar erelio kiaušinį po višta. Suprantate? Tas ereliukas

buvo, absoliučiai, jis buvo—jis buvo keistai atrodantis, mažas padarėlis. Kai šis ūkininkas padarė tai, ką jis padarė, padėdamas erelio kiaušinių po šia sena višta. Ir ji išperėjo keistai atrodančių viščiuką, ir jis buvo—jis buvo keistas mažylis. Jis nebuvo panašus į juos. Jo plunksnos buvo ne tokios kaip visų kitų, ir jis—jis tiesiog. . . Jis buvo keistas mažylis. Ir visi kiti viščiukai pripažino jį esant keistuoliu. Ir višta vaikštinėjo aplink. . .

¹³⁴ Jam net nepatiko maistas, kuriuo ji maitino jį. Jam tiesiog nepatiko tas kapstymasis tvarto kieme. Jis, jis su tuo neturėjo nieko bendra. Todėl jis stebėjosi, kodėl jam, tokiam keistam, vis dėlto reikia ten būti. Suprantate? Ir jis niekada neragavo nieko, kas. . . Jis tiesiog valgė tiek, kad išliktų gyvas, nes jam nepatiko tas skonis, suprantate. Kadangi jis nuo pat pradžių nebuvo viščiukas. Suprantate?

¹³⁵ Ir višta kudakavo, ir, žinote: „Stebuklų dienos praėjo. Nėra tokio dalyko. Prisijunk prie bažnyčios“. Tai šiam mažyliui tiesiog neskambėjo teisingai. Taigi jis sekiojo paskui vištą, kol vieną dieną jo mamytė. . .

¹³⁶ Erelė žinojo, kad ji padėjo daugiau kiaušinių, ir vieno trūko. Ji žinojo, kad tas ereliukas kažkur yra, taigi ji pradėjo jo ieškoti. Ji apsuko ratą virš kalno viršūnės, žemai slėniuose ir visur, kur tik jis galėtų būti. Tuo metu jam, jau buvo atėjęs laikas gimti. Atėjo laikas jam išsiristi. Tarė: „Galbūt atskrido varna ir paėmė mano kiaušinių; galbūt grifas. Aš nežinau. Kažkas paėmė mano kiaušinių. Bet aš žinau. . . Aš prisimenu tą kiaušinių. Kažkur aš turiu sūnų. Aš turiu jį surasti“.

¹³⁷ Taip pat ir Dievas. Jis yra tas Didysis Erelis. Savo mintyse Jis žinojo, kad Jis turės Bažnyčią. Jis žinojo, kad Jis turės žmones. Nesvarbu, kas juos priglaudė, nesvarbu, kas juos išperėjo, Jis ieško. Jis ieško Savųjų.

¹³⁸ Ir vieną dieną, toliau pasakojama, ši erelė praskrido virš sodybos kiemo. Ji ieškojo visur, ir ji rado jį. O, tam prisikėlimui, kad atpažintų, jog jis vis dėlto iš tikrųjų nebuvo viščiukas. Jis buvo erelis! Ir jis visada buvo mokomas žiūrėti žemyn, ieškant kieme vabalo ar ar ko nors. Bet jis išgirdo klyksmą, kuris sakė: „Pažvelk į viršų štai *čia!*“ Ir jis pažvelgė aukštyn, o ten buvo būtybė su keturiolikos pėdų sparnais, galingesnė už visas vištas, kurios buvo tvarte, ir tvirtino, kad jis yra jos sūnus.

Jis paklausė: „Mama, kaip man patekti pas tave?“

¹³⁹ Pasakė: „Tiesiog pašok, pradėk plasnėti sparnais, nes tu esi erelis“.

¹⁴⁰ Suprantate, ji žinojo, kad kažkur turi sūnų. Nesvarbu, kur jis buvo užaugintas, ji kažkur turėjo sūnų.

¹⁴¹ Ir Dievas žino! Aleliuja! Jis turi iš anksto paskirtą, iš anksto numatytą Bažnyčią! Jis žinojo, kad Jis turi sūnus ir dukteris, ir Nuotaką, laukiančius kažkur; kai Šventoji Dvasia pradeda

skraidyti virš jų, tas siūbuojamas Pėdas. O, tai bent! Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ne kažkokia mitinė istorija, bet tikrovė!

¹⁴² Nesvarbu, kiek iš jų bandėte jam sakyti „erelis“, jis nežinojo, kas yra tas erelis. Tačiau jis buvo erelis. Jis nebūtų to supratęs, kol nebūtų pamatęs kažko, kas jį atspindėtų, tiksliau, ką jis atspindėjo.

¹⁴³ Ir kai mes matome, ne denominaciją, ne Filosofijos Daktarą, ne Teisės Daktarą, ne gerą kaimyną; bet Dievo sūnų, suformuotą pagal Dievo atvaizdą, turintį dinamišką Dievo Jėgą, kad atsakytų į šios dienos reikalavimą, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, jokia višta jūsų nesulaikys. Jis ieško savo Mamos. Jis nuo pat pradžių yra erelis. Jis atpažįsta. Tas tikras erelis atpažįsta Dievo Žodžio šauksmą. Kodėl? Jis yra erelis. Erelis ereliui! Žodis prieš pasaulio sukūrimą, Žodis Žodžiui! Žodis, iš anksto numatytas, Žodžiui, užrašytam šiai valandai. Jūs suvokiate savo poziciją. Jis ieško Jų.

¹⁴⁴ Tuomet, šis žemiškas kūnas yra atgaivintas ir atvestas Dievo atgaivinančia Dvasia į paklusnumą Dievo Žodžiui.

¹⁴⁵ Paskubant. Kai jis norėjo sužinoti, kaip jis galėtų ja ten pasiekti, jis buvo mokomas, kad negali to padaryti. „Tu negali pakilti aukščiau, nei gali pašokti“. Jis yra viščiukas. Suprantate?

Bet ši erelė pasakė: „Taip nėra“.

- „Na, pažvelk į viščiukus!“

¹⁴⁶ - „Nesvarbu, kokie yra viščiukai, tu esi erelis. Tiesiog pradėk skleisti tuos sparnus ir šiek tiek juos pamankštink. Pradėk kilti aukšty!“

¹⁴⁷ Žodis Žodžiui! - „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys“. Suprantate? - „Kadangi aš gyvenu, jūs taip pat gyvensite“. - „Ir jeigu Dvasia, kuri prikėlė Jį iš mirusių, gyvena jumyse, Ji atgaivins jūsų mirtingą kūną“. Suprantate?

¹⁴⁸ Ką Ji daro? Dabar paklauskite, kad žinotumėte. Ir šios Velykos, aš noriu, kad tai jums reikštų daugiau nei bet kurios kitos iki šiol buvusios Velykos. Suprantate? Noriu, kad jūs pamatytumėte tai. Mes žinome, ką Ji padarė Jam; bet noriu, kad pamatytumėte tai - ne padarys, bet Ji jau padarė tą patį ir jums. Suprantate? Ką Ji daro? Ji atgaivina mirtingą kūną. Šis mirtingas kūnas, kuriame mes gyvename, Ji atgaivina jį, kitaip tariant, atneša Gyvybę.

¹⁴⁹ Taigi, jūs, kurie kadaise vaikščiojote su didžiuliu cigaru burnoje ir visa kita, ar su cigarečių krūva; ir jūs, moterys, kurios kažkada turėjote trumpus plaukus, buvote išsidažiusios ir taip elgėtės, dėvėjote šortus ir panašiai; vieną kartą Kažkas sušuko, ir jūs pažvelgėte čia, ir Tai buvo Žodis. Suprantate, Jis atgaivino jūsų . . . Jūs pasakėte: „Kas liečia mane daugiau jokių šortų, jokio

alkoholio, jokio melavimo, jokios vagystės, jokio *to* ar *ano*“. Suprantate? Dvasia, kuri prikėlė Jį iš mirusiųjų, apsigyvenusi jūmyse, taip pat privers paklusti jūsų mirtingus kūnus, žemės dulkes. Jūs suprantate? Kas tai? Paklusnumas kam? Kristui. Kas yra Kristus? Žodis. Ne teologija, bet Žodis!

¹⁵⁰ Tuomet jūs sakote, kad: „Šie dalykai, o, aš manau, kad moterys gali dėvėti kelnes“.

¹⁵¹ Kai, Žodis pasakė: „Ne“. Suprantate, Jis atgaivina jus Tam. Suprantate? Jūs esate pritraukiami prie Jo. Suprantate, tuomet tai jūs. Tai tampa . . . Jūs tampate Žodžio dalimi. Tai atveda jūsų kūną, ne . . .

¹⁵² Na, jūs sakote: „Na, dabar, leiskite man jums kai ką pasakyti. Mano pastorius. . .“ Man nerūpi, ką pasakė jūsų pastorius; bet tai, ką sako Žodis! Jei norite būti viščiukas, keliaukite su juo. Tačiau jei pastorius kalba kitaip, nei šis Žodis, tuomet jis nėra erelių maitintojas; m-hm, jis yra vištų maitintojas, suprantate, ne erelių. Suprantate? Erelis maitinasi erelio Maistu. Suprantate? Jis atgaivina!

¹⁵³ Biblijoje pasakyta, kad taip daryti yra neteisinga, o vyrai ir taip toliau, ir tai, ką jūs darote yra neteisinga. Sakote: „Stebuklų dienos praėjo“. Šioje Biblijoje pasakyta, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jeigu jie sako: „Tai protinė telepatija. Ir šis išvalgumas, tai yra kažkoks minčių skaitymas. Ir visi tie regėjimai ir visa kita, yra nesamonė“, suprantate, jie yra viščiukai. Jie nežino, kas yra erelio Maistas.

¹⁵⁴ Bet, broli, kai jūs girdite tą klyksmą, jūmyse Kažkas yra! Jūs nuo pat pradžių esate erelis. Kodėl? Jūs esate ta Sėkla, tai S-ū-n-a-u-s saulėtekio prisikėlimas, ir virš žemės siūbuojamas Pėdas, kad jūs atpažintumėte, jog esate erelis, o ne denominacinis viščiukas. Jūs matote tai? Hah!

¹⁵⁵ „Jei Dvasia, kuri prikėlė Jį iš mirusiųjų, - Žodis, Žodžio Dinamika, - gyvena jūmyse, Ji taip pat atgaivins ir jūsų mirtingą kūną“. Taigi, kaip gi mes esame kūnas iš Jo kūno ir kaulas iš Jo kaulo? Nes, paskubant, kol mes dar esame mirtingi nusidėjėliai, mirtingi, šie kūnai pasiruošę mirti, Ji atgaivina tą kūną. Kas yra „atgaivinti“? „Suteikti Gyvybę“. Dvasia, kuri kadaise mėgo gerti, lakstyti, svetimauti ir visa kita, ji buvo atgaivinta; na, visa tai mirė, ir jūs esate prikeltas. Ji atgaivina jūsų mirtingą kūną.

¹⁵⁶ Todėl jūsų kūnai yra Dinamikos šventykla, nes (kodėl?) nuo pat pradžių jūs esate Mechanikos dalis. O! Tai jūsų prisikėlimas. Tai Bažnyčia prisikėlime kartu su Juo. Šie kūnai tiesiog dabar yra atgaivinti. Suprantate, jūs išgirdote; jūs patikėjote. Tai pakeitė jus iš denominacijos į Žodį. Suprantate?

¹⁵⁷ Dinamika, jeigu Ji pateks ant vandens, tai tiesiog burbuliuos: „Stebuklų dienos praėjo“. Burbt-burbt-burbt, „O, aš tikiu Biblija, - burbt-burbt-burbt, - bet nėra—nėra tokio dalyko. . .“ Burbt-burbt-burbt! Suprantate?

158 Bet kai Ji pasiekia tą tūkstantąjį oktą: „Brrrr“, ji nuvažiuoja, suprantate. Kaip, tai bent, Dinamika uždega Tai! Bet kai Ji pataiko viščiukui, tai nieko gero. Bet kai Ji pataiko į erelį, jis išskrenda. Amen! Dinamika kartu su Mechanika! Suprantate, ką aš turiu omenyje? Vadinasi, dabar jeigu jis yra tikras erelis, jis „supras“.

159 Leiskite jums patikslinti nedidelę Rašto vietą. Manau, kad mus atjungė nuo telefono, bet mes vis dar esame čia. Švento Jono 5:24, Jėzus pasakė: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą“. Dabar pažvelkite, aš einu gatve ir tiesiog priimu tai pažodžiui, kas Tai yra, be dvasinio supratimo. . . Nepadarrant, kad Jis sakytų kažką kita, bet tiesiog sakant tai, ką Jis sako, suprantate, teisingas žodis ten, Graikų kalba, originale, tai sakoma: „Kas supranta Mano Žodį“.

160 Taigi, kad įrodyti, jog tai tiesa. Aš einu čia gatve, ir štai eina girtas vyras su kažkokio kito vyro žmona už parankės, keikiasi ir veltui vartoja Dievo Vardą, ir visa kita panašiai. - „Klausyk, ar girdėjai, ką sakė pamokslininkas? Ar girdėjai?“ - Taip, girdėjau Tai!“ Tai nereiškia, kad jis turi Amžiną Gyvenimą. Suprantate? Suprantate?“

„Kas supranta Mano Žodį“, tas, kuris yra erelis!

161 „Taigi, broli Branhamai, aš norėčiau daugiau Rašto vietų“.

162 Gerai: „Mano avys girdi Mano Balsą. Paskui svetimą jos neseks“.

163 Kaip anądien „*Santuokos Ir Skyrų*“ atveju. Kai Šventoji Dvasia man tai pasakė, aš atėjau ir pasakiau tiesiog taip, kaip Jis man pasakė.

164 Viena moteris tarnautoja mane pataisė, šiek tiek aprekdama. Ji tarė: „Spėju, jūs užimate Dievo vietą?“

Aš atsakiau: „Ne, ponია“.

165 Pasakė: „Na, jūs jiems pasakėte, kad jų nuodėmės atleistos“. Pasakė: „Kur?“ Pasakė: „Tik Dievas turi galią“. Matote, dar vienas fariziejus. Suprantate? . . . ? . . .

166 Aš atsakiau: „Suprantate, kad jūs žinotumėte, jog Jėzus pasakė apaštalams ir Petru, po to kai jis gavo apreiškimą kas Jis buvo“.

Jis tarė Jam: „Tu esi Kristus, Dievo Sūnus“.

167 Jis pasakė: „Palaimintas tu, - suprantate, - Jonos sūnau; kūnas ir kraujas niekada tau to neapreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, apreiškė Tai. Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią; pragaro vartai nugalės Jos. Ir aš duodu tau raktus; ką tu suriši žemėje, Aš surišiu tai Danguje; ką tu atriši žemėje. . .“

168 Tai tas Dieviškasis Žodžio, tapusio kūnu, apreiškimas. Jei tomis dienomis Jis buvo kūne per Sūnų, Jaunikį, tai šiandien

Jis yra kūne per Nuotaką. Suprantate? „Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos; kam sulaikysite nuodėmes, tiems jos bus sulaikytos“.

169 Dabar Katalikų bažnyčia paėmė tai ir perdavė savo kunigams, bet tai kūniška.

170 Žiūrėkite, tai padarė dvasinis, apreikštas Žodis!

171 Štai kodėl Jis liepė jiems eiti ir krikštyti Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios „Vardu“. Jis žinojo, kad jie žino, kas Jis yra.

172 Anądien kalbant su vienu pamokslininku, jis man pasakė, jis pasakė: „Taigi, broli Branhamai, aš išėjau, nuėjau ir prisijungiau prie *tokios ir tokios* bažnyčios, Sekmininkų bažnyčios“.

173 Kur, sekmininkai dabar pradėjo imti apvalias ostijas, jūs žinote. Manau esate girdėję apie tai; košeris, mėnulio dievas, žinote. Ir jie visi su tuo sutiko, ir jie tai priima. Šis vyras pasakė. . . Jo—jo susirinkimas nuėjo pas jį; jis pasakė: „Tai, ką aš laiminu, yra palaiminta“. Taigi, argi ne tai, ką sako ir kunigas, jis „turi galią paversti tai atgal į Kristaus kūną“? Suprantate, jokio skirtumo tarp šių dviejų, tiesiog lygiai taip pat.

174 Ir jis pasakė: „Aš noriu jūsų kai ko paklausti“. Jis stengėsi išvengti to klausimo apie krikštą Jėzaus Vardu, nes tai buvo vyras, pasakęs, kad tai—tai buvo antikristas, kuris tai padarė. Jis paklausė: „Kaip jūs manote, ar tikrai būtina, kad žmogus būtų pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu?“

Aš atsakiau: „Taip, pone“.

175 Jis paklausė: „Po to, kai jis buvo pakrikštytas ,Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu?“

176 Aš atsakiau: „Taip, pone. Jis iš viso nebuvo pakrikštytas. Suprantate? Jis iš viso nebuvo pakrikštytas; jokio Vardo. Tai titulas“. Aš pasakiau: „Jis nėra pripažintas“. Aš pasakiau: „Kodėl—kodėl gi Petras. . .“

177 Jis tarė: „Na, dabar, leiskite man jums kai ką pasakyti“. Jis pasakė: „Taigi, Darbų 10:49, jis pasakė: ‚Dar Petruui tebekalbant šiuos žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant jų‘“.

178 „Bet, - aš pasakiau, - jis atsisuko ir paklausė: ‚Ar kas galėtų uždrausti šituos krikštyti vandeniu?‘“

179 Jis tarė: „Na, jūs prieš kurį laiką kalbėjote apie Darbų 19, kur Paulius keliavo pro aukštutines Efezo pakrantes, surado tuos mokinius“. Ir pasakė: „Na, - pasakė, - jie nebuvo pakrikštyti Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu“.

180 Aš atsakiau: „Ne, jie buvo pakrikštyti ‚atgailai‘, ne nuodėmių atleidimui. ‚Atgailai, kadangi Jėzus dar nebuvo žinomas. Auka dar nebuvo nužudyta“.

Jis paklausė: „Na, kodėl jie turėjo būti vėl pakrikštyti?“

181 Aš pasakiau: „Žmogus, kuris turėjo raktus, pasakė tai: ‚Tebūnie jums žinoma, kad žmonėms nėra duoto kito Vardo po Dangumi, kuriuo jūs turėtumėte būti išgelbėti“.

182 Išgelbėjimas yra tik Jėzaus Kristaus Vardu. „Ir ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, viską darykite Jėzaus Kristaus Vardu“. Nėra jokio kito vardo, jokios bažnyčios, jokios hierarchijos, jokių titulų ar dar ko nors! Tačiau, Jis yra Sarono Rožė, Slėnio Lelija, Ryto Žvaigždė, Alfa, Omega, Pradžia ir Pabaiga, Jehova-jireh, -rafa, -manasė, visa tai. Jis yra visa tai, bet vis dėlto Jis. . . Nė viename iš šių titulų nėra išgelbėjimo; *Jehova* - nėra išgelbėjimo; *Sarono Rožė* - nors Jis ir yra, nėra išgelbėjimo; *Tėvas, Sūnus* ar *Šventoji Dvasia* - nėra išgelbėjimo. Tik „Jėzaus Kristaus“ Vardas! Ir tuomet Biblijoje pasakyta, kad „Jo Vardu turi būti mokoma atgailos ir nuodėmių atleidimo, pradėdant nuo Jeruzalės, ir iki pat žemės pakraščiu“.

Jis paklausė: „Kaip jūs manote, ar tai ką nors keičia?“

183 Aš pasakiau: „Pone, aš noriu jūsų kai ko paklausti“. Jis, aš ir mano žmona sėdėjome prie stalo. Jis buvo ką tik atvykęs. Susitiko su manimi, atkeliavo. . . Aš pasakiau: „Mes abu esame arizoniečiai; gyvename čia. Ir aš, mes žinome savo vietinę valdžią, mūsų seniūniją ir visus, mūsų merą, gubernatorių, viską“.

Jis atsakė: „Taip“.

184 Aš paklausiau: „Taigi, jei pasakyčiau jums, broli: ‚Ateikite čia ir Arizonos valstijos gubernatoriaus vardu pasirašykite už mūsų vakarienę, ar jūs eitumėte ir štai taip pasirašytumėte? Kaip manote, ar jie priimtų tai prie kasos?“

185 „Na, - atsakė jis, - aš manau, kad ne“. Jis paklausė: „Kodėl Jėzus tai pasakė?“

186 Aš pasakiau: „Štai taip, suprantate. Kodėl? Jei pasakyčiau jums: ‚eikite pasirašykite už šią vakarienę Arizonos valstijos gubernatoriaus vardu, ir mes, būdami Arizonos piliečiai, ir žinodami, kas yra gubernatorius, na, jūs žinotumėte, kad reikia pasirašyti ‚Sam Goddard‘ vardu, suprantate“. Aš pasakiau: „Nes jis yra valstijos gubernatorius. Man nereikėtų jūsų klausinėti. Jūs žinote, kas yra gubernatorius. Ir kai Jis pasakė: ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios, Jis žinojo, kaip jie ruošiasi krikštyti. Jie žinojo, kas Jis buvo. ‚Mano avys girdi Mano Balsą. Suprantate? Suprantate?“

Jis tarė: „O, suprantu“.

187 Bet dabar sekantis dalykas, ar jūs patikėsite? Suprantate? „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą“. Ir kai šis naujas Amžinas Gyvenimas apsigyvena jumyse, Jis yra potencialas.

188 Kai jūs dabar gavote šią Šventąją Dvasią, kaip ir jie gavo per Sekmines; jie buvo mechanika, dabar turėjo ateiti Dinamika. Jie

patikėjo. Žinote, mūsų geri draugai baptistai mums sako: „Kai mes patikime, mes Ją gauname“. Bet, jie neturėjo Jos, tačiau jie tikėjo.

¹⁸⁹ Darbų 19, jie patikėjo, bet jie neturėjo Jos. „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią nuo tada, kai įtikėjote?“ Suprantate? Jie turėjo Mechaniką, gerai, nes apaštalai buvo . . . Arba, aš turiu omenyje, Apolas mokė juos ir įrodė Biblija, Mechaniką, kad Jėzus buvo Kristus, bet jie dar neturėjo Dinamikos. Suprantate? Štai ir viskas. Gerai.

¹⁹⁰ [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . .-chanika, jūs potencialiai turite užstatą, laukianatį.

¹⁹¹ Taigi, kai gaunate Dinamiką, jūs esate atgaivinti iš mirtingo ir nemirtingumą. Ji padaro visą kūną pavaldų Žodžiui. Ji privers jus elgtis kitaip, atrodyti kitaip, gyventi kitaip. Ji tiesiog padarys jus kitokius.

¹⁹² Dabar žiūrėkite . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . atgaivinti. „Jis atgaivino jus, kurie kadaise buvote mirę nuodėmėje ir nusizengimuose, ir tamsoje“. Kuo? „Jo Dvasia, kuri prikėlė Jėzų, - Velykų rytą, - iš mirusiųjų. Ir jeigu Ji gyvena jūsų mirtinguose kūnuose, - dabar žiūrėkite, - Ji taip pat atgaivins, suteiks Gyvybę, padarys jį paklusnų Žodžiui“.

¹⁹³ Taigi, kaip jūs galite tvirtinti, kad turite tą Dvasią, ir nusigręžti nuo Žodžio? Jūs esate atgaivintas kažkuo kitu. Nes, Ji atgaivins jūsų mirtingus kūnus Žodžiui. Žinoma, Ji atgaivins.

¹⁹⁴ Jūs negalite be Jos važiuoti. Jūs tiesiog spragsėsite, jei nepatikėsite visu Tuo. Jeigu jūs turite dalį benzino ir dalį vandens, jūs niekur nenuvažiuosite. Suprantate? Jūs turite naudoti kurą visu šimtu procentų. Jei to nepadarysite, jūs spragsėsite ir neturėsite jėgos. Suprantate? „Bet aš—aš tikiu *tuo*, bet netikiu *Šituo*“, - bumt-bumt-bumt-bumt. Jūs niekur nenuvažiuosite.

¹⁹⁵ Bet, o, kai jūs priimate pilnatvę! Tegul ji tik užsidega ten, kiekvienas Žodis yra Tiesa!

¹⁹⁶ Tuomet atkreipkite dėmesį, kai mes užbaigiame, atkreipkite dėmesį į tai. Atkreipkite dėmesį, tai tiesiog kaip maža—maža sėklelė, esanti žemėje.

¹⁹⁷ Taigi, potencialiai, jūs esate prikelti. Jūs esate prikelti, kai gaunate Šventąją Dvasią. Jūs tiesiog tuomet esate prikelti. Jūsų kūnas potencialiai yra prikeltas.

¹⁹⁸ Pažvelkite į mažą sėklelę. Pasodinkite ją į žemę. Ji turi gerti iš Jo šaltinio, vandenis, kurie liejasi. Ir kai ji geria, ji veržiasi link Jo, darosi panašesnė į sėklą, kuri pateko į žemę. Suprantate?

¹⁹⁹ Bažnyčia ateina tokiu pat būdu, per išteisinimą, pašventinimą, Šventosios Dvasios krikštą, dabar žydėjime. Suprantate? Dievo Dvasia ateina per tai.

200 Ir pasaulio dvasia tokiu pat būdu atėjo per antikristą ir dabar visa tai žydi didžiulėje bažnyčių sąjungoje, suprantate.

201 Ir asmuo ateina tokiu būdu. Viskas veikia pagal tą patį, pagal tą patį Dievo mastelį, kadangi Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Atkreipkite dėmesį, savo kelyje, vedami Dvasios, augate į prisikėlimo pilnatvę!

202 Kaip saulė, s-a-u-l-ė, išaugina tą augalėlį, kuris geria iš Dievo šaltinio, tiesiog toliau... Suprantate, jis gali gerti tik iš vieno šaltinio. Viena kartą užpilkite aliejaus ant tos mažos sėklelės; nužudysite ją. Teisingai. Užpilkite užsistovėjusio vandens, seno vandens, kuris niekam tikęs, yra užterštas, tai sustabdys augimą. Ji neduos vaisių. Ar tai tiesa? Bet užpilkite tikrai gero minkšto lietaus vandens, amen, jame nėra žmogaus sukurtų cheminių medžiagų, tiesiog leiskite jam lietus iš dangaus, ir stebėkite tą mažą augalėlį. Nėra tokio vandens, kuris užaugintų, kaip tas lietaus vanduo. Jei į jį įdėsite chloro ir kitų medžiagų, kaip kad bandote mums dozuoti ir, pirmas dalykas, žinote, tai nužudys augalą.

203 Štai kas nutiko šiandien. Jie bando jiems duoti vandens iš denominacinių šaltinių, ir tai stabdo augimą. Suprantate? Bet leiskite jam:

Ateiti, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Tuomet jūs turite tai.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateikite, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Tiesiog šviečia aplink mane!

204 Patraukite nuo manęs šiuos žmogaus sukurtus šaltinius! „Aš nežinau jokio kito šaltinio, nieko, išskyrus Jėzaus Kraują!“ Tai vienintelis Šaltinis, kurį noriu pažinti. Te Žodis gyvena manyje, Viešpatie; laistyk Jį Savo Dvasia.

205 Atkreipkite dėmesį, dabar, jei ta Dvasia, kuri prikėlė Jėzų iš kapo, gyvena jumyse, jūs potencialiai turite Gyvybę; vedami Dvasios, atgaivinant jums Žodį, kad tikėtumėte Juo. Mažas daigelis, kai auga, jis vis veržiasi aukštyn.

206 Atkreipkite dėmesį, per Sekmines jų kūnai buvo atgaivinti naujam Gyvenimui. Pažvelkite į grupelę bailių.

207 Ar ne per ilgai jus užlaikau? [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] Pažvelkite, aš tiesiog apšilau, štai taip, jaučiuosi gerai. O, tai bent!

208 Atkreipkite dėmesį, jie buvo bailūs. Atkreipkite dėmesį. Tačiau jie turėjo Mechaniką. Suprantate? Bet jie visi sėdėjo ten, sakydami: „O, aš bijau jų. O, aš bijau eiti ir pareikšti tai, kadangi, o, visi tie didys vyskupai ir visa kita ten. O, aš bijau. Tie kunigai

ir kita, aš bijau tai pareikšti, bijau pasakyti, kad aš tikiu Juo. O, aš tiesiog negaliu to padaryti, suprantate“.

209 Tačiau staiga atėjo Dinamika. Taip. Ir ką Ji padarė? Ji ne tik pripildė jų dvasią, viduje, bet Ji atgaivino jų mechaniką. Jų kūnai buvo atgaivinti. Jie daugiau nebebuvo bailūs. Jie stojo tiesiai priešais žmones. Taip, pone. „Jūs, Judėjos vyrai, ir jūs, kurie gyvenate Jeruzalėje!“ Kur, prieš ateinant Dinamikai, jie buvo tik mechanika. Suprantate? „Jūs, vyrai, kurie gyvenate Jeruzalėje, tebūnie jums žinoma, ir įsiklausykite į mano žodžius! Šie nėra girti, kaip jūs manote“.

210 Aš esu vienas iš jų. *Tai* yra Tai! Aš parodysiu jums, kas tai yra. Tai Raštas. *Tai* yra Tai! Ir aš visada sakiau: „Jeigu *tai* nėra Tai, leiskite man pasilaikyti *tai*, kol ateis Tai“.

211 „Ne, tai yra Tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis: „ir tai įvyks paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - Aš išliesiu Savo Dvasią ant kiekvieno kūno““. Suprantate, Dinamika atėjo į mechaniką. Jie daugiau nebebijojo.

212 Kai kurios iš jūsų bijo, kad kokia nors moteris pasijuoks iš jūsų dėl ilgų plaukų ar dėl to, kad nenaudojate makijažo; kai kurie iš jūsų, vyrai, bijote, kad jūsų organizacija išmes jus, kai krikštijate savo susirinkimą pagal Rašto krikštą; jums reikia užsidaryti aukštutiniame kambaryje, kol ateis Dinamika. Teisingai.

213 Ji pakeitė juos. Ji atgaivino juos. Ji padarė juos kitokiais. Nuo tada jie buvo pasikeitę žmonės. Ji atgaivino juos, kad iš ankstesnio bailių gyvenimo jie tapo panašūs į Judo giminės liūtą. Jiems teko mirti kankinio mirtimi, būti prikaltiems prie kryžių, nukryžiuotiems žemyn galva, sudegintiems, įmestiems į liūtų aptvarus. Jie daugiau jokie ne bailiai. Mirtis išvis negalėjo jų nugalėti. Dinamika buvo mechanikoje. Taip, pone. Ji atgaivino jų mirtingą kūną.

214 Dabar paklausykite. Čia yra kitas dalykas, kaip įrodymas. Ji taip juos atgaivino, kol (Žinote ką?) jie buvo pakelti į Dangiškas vietas ir jų mirtingi kūnai buvo taip atgaivinti, kol pasikeitė jų kalba. Ji tik... Ji atgaivino jų kalbą. Tai, ką sako Biblija. Ir jų mirtingi kūnai buvo atgaivinti, jų kalba buvo atgaivinta. Jų mintys buvo atgaivintos. Jų dvasia buvo atgaivinta. Jų gyvenimas buvo atgaivintas. Jie viasi buvo atgaivinti! Jie bandė kalbėti, bet daugiau nebegalėjo kalbėti žmonių kalba. Jie buvo taip atgaivinti Dievo Akivaizdoje, kol jie prakalbo nauja kalba, Dangiška kalba. Fju! Kokia atgaivinanti Jėga!

215 „Jei Dvasia, kuri prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, gyvena jumyse, - o, aleliuja, - Ji atgaivins ir jūsų mirtingą kūną“. Ji privers jus daryti tai, ko jūs anksčiau nedarėte. Tuomet jie buvo pilni atgaivinančios Jėgos. Suprantate?

216 Jūsų kūnas daugiau nėra pavaldus nuodėmei; jūs, jūsų norai.

Jis sako: „Ateik čia!“

Jūs sakote: „Užčiaupk savo burną“.

- „O, mes turime didžiausią . . .“

- „Užčiaupk savo burną“. Tai bent, jūs esate erelis!

²¹⁷ Ar kada nors matėte, kaip nepriklausomai vaikštinėja erelis? Jis nešokinėja kaip grifas, suprantate, prie kiekvieno negyvėlio, ir visokios dvėselenos, gulinčios ant žemės. Ne, pone. Jis vaikštinėja išdidžiai.

- „Užčiaupk savo burną“.

- „O, štai *čia* gera vakariene“.

²¹⁸ - „Ne dėl manęs. Supranti, mano norai pasikeitė. Mano apetitas yra kitoks. „Nes žmogus gyvens pasaulyje ne vien dvėseliena, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų““. Tikras atgaivintas erelis gyvena Tuo. Amen!

²¹⁹ O, Jis prikėlė Kristų iš kapo, apsigyveno jumyse, atgaivino jūsų mirtingą kūną Savo Buvimui. Jūs atpažįstate Tai. Jūs daugiau nesate maitėda. Jūs esate erelis. Jūs nenorite pasaulio dalykų. Jūs esate Dievo sūnus ir dukra. Jūs puotaujate prie Šaltinio, apie kurį pasaulis nieko nežino. Jūs geriate Tai. Každas žino . . . Pasaulis nieko nežino. Jūs valgote paslėptą Maną, apie Kurią pasaulis niekada nieko nežinojo, nes jūs esate erelis. Jūs esate atgaivintas, kur jūs galite priėti prie Jos. Jūs negalite paimti Jos *čia*, jūs turite pakilti štai *čia*. Jūs turite būti atgaivintas, pakeltas ten, taigi Ji atgaivina.

²²⁰ Ką jie padarė? Jie kalbėjo kita kalba. Biblijoje pasakyta, kad jie kalbėjo. „Jie kalbėjo visomis kalbomis, esančiomis po Dangumi“.

²²¹ Ar galite tai įsivaizduoti, tie mirtingi kūnai, esantys ten, sakė: „Na, nežinau, ar aš galiu tuo patikėti, ar ne“?

²²² Staiga jie buvo taip atgaivinti, kad Judo giminės Liūto drąsa nusileido į juos, virš to siūbuojamo Pėdo. O, tas Erelis atėjo pašaukti Savųjų! „Ir jie nemylėjo savo gyvybių iki mirties“. Amen.

Bet bus dar daugiau tų, kurie atiduos savo gyvybės kraują

Už šią Šventosios Dvasios Evangeliją ir Jos purpurines sroves.

²²³ Ir Sūnus turi būti—būti vėl apreikštas paskutinėmis dienomis Nuotakoje; turi ateiti atgaivinanti Jėga, kad atgaivintų juos iš šių mirusių denominacijų ir mokymų į gyvą gyvojo Dievo Žodį. O!

²²⁴ Ne, Ji atgaivino juos naujam Gyvenimui. Ta patį Ji daro su mumis ir dabar. Atkreipkite dėmesį, tuomet, jie buvo taip atgaivinti ta atgaivančia Jėga! Taigi, aš . . .

Dabar paklauskite atidžiai. Aš bandau jums parodyti.

225 Atgaivinanti Jėga buvo ne tik jų sieloje, bet Ji buvo ir visame jų kūne. Tai . . . Ne tik įėjo Dinamika, kad atgaivintų, bet Ji atgaivino ir mechaniką. Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Jie buvo taip atgaivinti, kol jų liežuviai pradėjo kalbėti kita kalba. Jie buvo taip atgaivinti Kristaus prisikėlimo Jėga, kol jie dėjo savo rankas . . . Jie buvo taip atgaivinti ta atgaivinančia Jėga, kol jie dėjo rankas ant ligonių ir tie pasveikdavo. „Ji atgaivino jūsų mirtingą kūną“. Jie buvo išgydyti, uždėjęs ant jų rankas.

226 Ir Dvasia atgaivino jų bendravimą su Dievu, kol jie taip buvo atgaivinti Dievo Akivaizdoje, kad žmogui mirus ir jo sielai išėjus, Ji vėl pašaukdavo jį atgal į gyvenimą. Amen! Šlovė! Dabar aš jaučiuosi religingas.

227 Teisingai, atgaivinti! Tai buvo ne tik Jo Paties prisikėlimas, bet ir kiekvienam, kas panorės, tai iš anksto numatytai Sėklai, kuri guli ten. Atgaivina, atgaivina mirtingą kūną!

228 Jie dėjo rankas ant ligonių; ir šie pasveiko. Jie meldėsi; Dvasioje jie matė regėjimus, gražino mirusius į gyvenimą. Teisingai. „Atgaivino jų mirtingą kūną“.

229 Jeigu Ji įeina į jus; jei taip yra . . . Taigi, jūs galite sakyti, kad taip ir yra; bet jei taip, tuomet lydės šie ženklai, suprantate. „Ji atgaivina jūsų mirtingą kūną“. Ji atgaivins jus.

230 Taigi, atkreipkite dėmesį, atgaivinimas Dievo Akivaizdoje. Kodėl? Tai buvo Dievo Dvasia, kuri prikėlė Jėzų iš kapo. Ir, Dievo Dvasia: „Aš duodu jiems Amžiną Gyvenimą“, yra kilę iš graikiško žodžio, jeigu pažiūrėsite į jį, „Zoe“, kur Ji pereina per jus ir tuomet atgaivina (jū) netgi jų protus.

231 Dabar pažvelkite. Kaip jūs galite sakyti, kad ta Dvasia gyvena jumoje? Nors padarėte viską, kas jūsų manymu buvo teisinga, čia yra jūsų įrodymas, ar gavote Ją, ar ne. Jei Dvasia, kuri buvo Kristuje, yra jumoje, Ji taip pat atgaivins jus Žodžiui, nes Jis yra Žodis. Ir jei tai priešingai, atgaivina jus, patraukiant nuo Žodžio, tuomet tai ne Kristaus Dvasia! . . . nesvarbu, ką jūs padarėte, kol Ji nepatraukia jūsų prie Žodžio. „Mano avys klauso Mano Balso, ir jos gyvens kiekvienu Žodžiu“, kiekvienu Žodžiu! Anądien aš kalbėjau apie tai.

232 Mano motina, ji dabar jau iškeliavusi, ir ji buvo labai keista moteris. Ir ji buvo, žinote, maždaug pusiau indėnė, ir buvo keista. Bet kartu ji buvo asmuo, kuri nesapnavo. Bet aš nemanau. . . Ji per visą savo gyvenimą turėjo tik keturis ar penkis sapnus. Bet kiekvieną kartą, kai ji susapnuodavo sapną, tai buvo tiesa. Ji susapnuodavo, tai būdavo tiesa.

233 Prisimenu kartą, kai prieš daugelį metų aš pirmą kartą pradėjau pamokslauti. Mes gyvenome čia, prie pat kelio, šiek tiek aukščiau. Aš pamokslavau tiesiai čia, šioje bažnyčioje. Ir ji susapnavo sapną, kad aš stovėjau čia, šalia trijų laiptelių. Ir aš stovėjau, pamokslavau visiems, kad prieš pasiekiant greitkelį, jie turi užlipti tais trimis laipteliais. O greitkelyje buvo tarsi

perlamutrinis baltas ruožas, vedantis tiesiai į Dangaus vartus, prie perlinių vartų. Ir tas perlinis ruožas tęsėsi iki pat tų laiptelių viršaus. Jei tai ne mano pamokslas būtent šiandien: išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas! Ir aš kalbėjau, kad asmuo turi ateiti šiais trimis laipteliais, kad galėtų keliauti tuo vieškeliu. Ir pasakiau, kad . . .

²³⁴ Ten pro šalį ėjo ponia. Taigi, jūs žinote, kokius batus avėjo žmonės prieš trisdešimt penkerius metus. Ten pro šalį ėjo ponia, apsiavusi dideliais bateliais, tokiais, kokius jos dėvi šiandien, aukštakulniais. Ir ji ėjo pro šalį. Ir aš pasakiau: „Palaukite minutėlę, sese. Jūs negalite su tokiais eiti tuo vieškeliu“. Ir aš pasakiau: „Jūs—jūs, jūs negalite eiti“.

²³⁵ Ir ji atsakė: „Ak!“ Ji pasakė, pažvelgė į likusias moteris, pasakė: „Netikėkite juo. Jis yra pamišėlis. Suprantate? Netikėkite juo. Aš jums parodysiu, kad galiu būti išteisinta, pašventinta ir pripildyta Šventosios Dvasios, ir vis tiek eiti štai taip“. Ir ji. . . Aš tiesiog leidau jai eiti. Daugiau nieko negalėjau padaryti, negalėjau jos sustabdyti. Ir ji išoko į greitkelį. Ir ji atsigrežė į seserį, tarė: „Supranti, aš tau sakiau!“ Ji pradėjo bėgti, ir ji. . .

²³⁶ Žinote, kaip pasakyta Biblijoje, Izaijo 5-ame skyriuje, kad jos bus „ištemptais kaklais“. Jos turi; jos pasikėlusios, suprantate. „Trypšioja kaip. . .“ Jos turi, turi taip sukinėtis, „Kai jos taip eina trypčiodamos, kaukšėdamos savo kulniukais; suprantate, Siono dukterys paskutinėmis dienomis“.

²³⁷ Ir ji pradėjo bėgti tuo greitkeliu, taip greitai, kaip tik ji galėjo. Ir, po kurio laiko, kelias darėsi vis siauresnis ir siauresnis. Ji pradėjo svirduliuoti, trypčiodama štai *taip*, ir ji nuslydo.

²³⁸ Ir motina sakė: „Pats siaubingiausias riksmas, kurį aš kada nors girdėjau savo gyvenime, buvo tos moters, krentančios į liepsnas ir dūmus, krentančios žemyn štai taip“. Pasakė, kad aš: „apsisukau ir paklausiau: „Matote?““

²³⁹ Ji tiesiog pakluso viskam, išskyrus vieną Žodį, suprantate, viskam, išskyrus vieną Žodį. Žinoma, sekmininkų moterys gali būti išgelbėtos, pašventintos ir pripildytos Šventąja Dvasia, o paskui kristi. Absoliučiai. „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu išartu Žodžiu“. Suprantate? Suprantate? Ir ji nesugebėjo Jo laikytis. Kaip aš ir sakiau, suprantate, ji būtų įėjusi, viskas gerai, bet, suprantate, ji nesiklausė; kai jai buvo sakoma, kas jos laukia. Ir per mokinius, apaštalus Jis parašė Evangeliją, ir apaštalų bei pranašų Mokymą ir taip toliau, o jie neklauso.

²⁴⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį į šią atgaivinančią Jėgą, *Zoe*, atnešančią Žodį, protas, kuris buvo Kristuje - tuomet buvo ir jumyse. Aš bandau jums parodyti, kad jūs, kai esate prikelti. Kai Dievas prikėlė Jėzų iš mirusių, Jis taip pat prikėlė ir jus. Ir taip pat atgaivino Gyvenimui kartu su Juo, jūs dabar esate atgaivinti

Gyvenimui, nors tuomet jūs buvote tik atributas Jo mintyse, bet Dievas matė Savyje jau viską užbaigtą, suprantate. Kai Dievas pažvelgė žemyn į kūną. . .

²⁴¹ Dvasia paliko Jį Getsemanės sode. Jis turėjo mirti kaip žmogus. Atminkite, draugai, Jis neturėjo to daryti. Tai buvo Dievas. Dievas patepė tą kūną, kuris buvo žmogaus kūnas. Ir Jis ne. . . Jeigu Jis būtų pakilęs ten, ir kaip Dievas, Jis niekada nebūtų miręs tokią mirtimi; negalite nužudyti Dievo. Tačiau Jis neturėjo to daryti.

²⁴² Bet, atminkite, Jis nuėjo ten su jumis, kurie buvote Jame. Suprantate, Dievas dar niekada nebuvo atskyręs Nuotakos nuo Jaunikio. Taigi, kai Dievas pažvelgė žemyn į Kristaus kūną, Jis matė ir vyrą, ir moterį. Visa buvo atpirkta tame viename kūne. Suprantate? Jie yra viena, tas pats, tas pats Žodis. Tas pats Žodis, kalbėjęs apie Jaunikių, kalba apie Nuotaką.

²⁴³ Na, kaip gali ateiti Nuotaka ir nesugebėti išreikšti viso to, kas buvo Jo pažadėta; ir ateina Jaunikis, ir Jis nebus kaip Nuotaka? Bet kai Jis padarė viską, netgi vėliau įrodydamas tai, prikeldamas Save iš mirusiųjų, tuomet argi Nuotaka neturėtų daryti to paties, turi būti būtent, kaip pasakė Žodis, kad Ji bus šiomis paskutinėmis dienomis? Ar Ji neturėtų grįžti per Malachijo 4? Argi Ji neturėtų būti apreikšta taip, kaip tai buvo Sodomos dienomis? Argi pasaulis neturėtų būti lygiai toks, koks jis ir yra? Argi šie dalykai nėra tobulo Dievo Žodžio įrodymas, kuris tapo mums žinomas?

²⁴⁴ Na, draugai, žinau, kad ilgai jus užlaikiau, iki vakarienės dar liko penkiolika minučių, bet galbūt iki to laiko aš užbaigsiu. Tačiau atkreipkite dėmesį, pažvelkite čia, koks tai tobulas dalykas. Nežinau, kada vėl jus pamatysiu. Suprantate?

²⁴⁵ Pažvelkite, atkreipkite dėmesį į tai. Bet Dievas iš anksto numatė Nuotaką Jaunikyje. Aleliuja! Suprantate, kad išgelbėtų Savo Žmoną, kaip Adomas, Jis turėjo eiti su Ja. Adomas žinojo, ką jis daro; Ieva nežinojo, ką ji darė, bet Adomas išėjo su savo žmona. Suprantate? Ir Jėzus užėmė Savo Žmonos vietą ir tapo nuodėme už Ją. Atminkite, Jis tapo jumis, Jis prisiėmė jūsų bausmę, kad jūs galėtumėte stovėti Jo vietoje. Jis stojo į jūsų vietą, kad jūs galėtumėte stovėti Jo vietoje. Kokia meilė! Koks bendravimas! Kaip galime paneigti tai? Kaip galime daryti ką nors kita, išskyrus mylėti Jį, drauge? Aš galėčiau pasilikti prie to valandų valandas, bet pajudėkime šiek tiek toliau.

²⁴⁶ Kaip ir šiandieninė sekmininkų patirtis, ir Šventosios Dvasios atėjimas šiomis paskutinėmis dienomis, kaip buvo pažadėta, tai tarsi teisinis nuosavybės dokumentas. Suprantate?

²⁴⁷ Taigi, jūs galite gauti nuosavybės dokumentą. Žinoma. Suprantate? Jūs galite gauti teisinį nuosavybės dokumentą tam tikrai vietai, bet tai dar nereiškia, kad ji yra jūsų. Ne, pone. Kas nors, iš ankstesnių laikų, gali ateiti ir pareikšti pretenzijas į ją.

Bet kai gaunate nuosavybės išrašą, parodantį, kad viskas, kas kada nors buvo susiję su šia nuosavybe, yra išbraukta nuo pat pagrindų. Ar tai tiesa?

²⁴⁸ Ir kai žmogus sako, kad jis tiki Žodžiu, ir tuomet, kai ateina Šventoji Dvasia, Ji yra teisinis nuosavybės dokumentas. Ir tai suteikia jums leidimą, kai turite teisinį dokumentą, kad kiekvienas jo gabalėlis priklauso jums ir viskas, kas ten yra, priklauso jums. Amen! Ir tai suteikia mums nuosavybės teisę, kai Šventoji Dvasia nužengia ant šio nuosavybės teisės dokumento, kurį Dievas matė ten dar prieš pasaulio sukūrimą, ir įrašė tą vardą į Gyvenimo Knygą; tačiau buvau gimęs per vyrą ir moterį, ir buvau pavaldus nuodėmei, ir kaltas dėl nuodėmės. Bet kai aš patikėjau Tuo, aš gavau nuosavybės dokumentą; bet kai ateina Šventoji Dvasia, Ji yra tas nuosavybės išrašas, kad viskas, kas prieš mane, ar tai, ką padarė mano motina, ar mano tėvas, ar tai, ką padarė mano močiutė . . .

²⁴⁹ Kaip tas epilepsija sergantis vaikas, už kurį aš prieš kelias minutes meldžiausi, paveldėjo tai iš senelių. Epilepsija perėjo ir vaikui, pasakiau.

²⁵⁰ Bet kai atėjo nuosavybės išrašas, Jis viską išbraukė, pašalino. Tuomet aš esu nuosavybės dokumento savininkas. Amen! Ir taip pat užtikrintai, kaip ir Dvasia, kuri prikėlė Kristų iš mirusių, aš turiu nuosavybės dokumentą, kad aš esu to Kūno dališ, su Šventosios Dvasios nuosavybės išrašu, leidžiančiu tam Žodžio kūnui gyventi lygiai taip pat, kaip Jis gyveno Jame, kaip Jis pažadėjo paskutinėmis dienomis. Teisinis dokumentas! Visos mano nuodėmės išbrauktos, visos jūsų nuodėmės išbrauktos, Jėzaus Kristaus Krauju, ir Šventoji Dvasia atėjo kaip teisinis dokumentas, patvirtinantis nuosavybę, kurią Dievas man suteikė iš malonės, per išankstinį žinojimą. O, tai bent!

²⁵¹ Ko išsigandote? Nenuostabu, kad Jis pasakė: „Nebijokite; Aš esu Tas, kuris buvau miręs ir vėl gyvas; ir Aš esu gyvas per amžius; ir turiu mirties ir pragaro raktus“. Dėl nieko nesijaudinkite. Net mirtis jums nepakenks. Atkreipkite dėmesį. Nuostabu!

Dabar paskubėkime.

²⁵² Teisės dokumentas! Skola sumokėta. Viskas, kas buvo prieš - išbraukta. Cha-ha-ha! Šlovė! Galbūt elgiuosi kvailai, bet aš jaučiuosi gerai. Atkreipkite dėmesį. Suprantate? O, teisės dokumentas, ar jūs suvokiate, ką tai reiškia? Ar jūs suvokiate, ką tai reiškia, broli? Niekas negali to iš jūsų atimti. Amen. Aš esu savininkas. Amen. Koks . . .

²⁵³ Koks dokumentas? Aš dabar gavau privilegiją iš Jo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo. Jis tapo manimi, kad aš tapčiau Juo. Dabar, Jis tapo nusidėjėliu, kad aš galėčiau tapti sūnumi, amen,

ir tapčiau teisinio dokumento savininku. „Nes šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“, suprantate, teisės dokumentas!

Dabar greičiau, prieš... Mes turime dar apie dešimt minučių.

²⁵⁴ Atkreipti dėmesį dabar, paskubant, Dvasios atgaivinimas. Parodysiu jums keletą ženklų, kad suprastumėte. Pažvelkite, dabar žiūrėkite, ši „atgaivinti Jėga“ buvo mano tema. Po to, kai Sūnus prisikėlė, pažvelkite, ką Ji padarė jiems per Sekmines, ką Ji padarė jiems, ką ši atgaivinti Jėga padarė jiems. Ji atgaivino juos.

²⁵⁵ Dabar atkreipkime dėmesį, ką Ji padarė Steponui. Steponas buvo pilnas atgaivinančios Jėgos. Argi ne taip? Suprantate, jis buvo pilnas atgaivinančios Jėgos. Tai jo neišgašdino. Jis pasakė: „Jūs, kietasprandžiai, neapipjaustytomis širdimis bei ausimis, jūs visada priešinatės Šventajai Dvasiai; kaip darė jūsų tėvai, taip ir jūs darote. Kurio iš pranašų, skelbusių Teisiojo atėjimą, jūsų tėvai neužmėtė akmenimis?“ O, tai bent! Kažką jam padarė. Žinoma, jis buvo pilnas atgaivinančios Jėgos.

Ir jie pasakė: „Mes atsikratysime to vaikino!“

²⁵⁶ Ir kai jis mirė, jie užmėtė jį akmenimis; ir jo vargšė galvelė, akmenys daužė ją štai taip. Jis pažvelgė aukštyn ir pasakė: „Aš matau atsivėrusį Dangų“. Veikė Atgaivinti Jėga. „Aš matau atsivėrusį Dangų, ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje“. Štai ką padarė Steponui atgaivinti Jėga.

²⁵⁷ Atkreipkite dėmesį į kitą vaikina, turėjusį šią atgaivinančią Jėgą, jo vardas buvo Pilypas. Jis buvo pripildytas atgaivinančios Jėgos. Jis surengė didžiulį susirinkimą Samarijoje. Demonai buvo išvaromi. Žmonės buvo krikštijami Jėzaus Kristaus Vardu. Jie turėjo tikrą susirinkimą. Ir Dvasia prakalbo jam, o, nužengė Dinamika, ir Ji pasakė: „Palik šį prabudimą“. Bet ką pasakys tarnautojai? Nedaro jokio skirtumo, ką jie sakys. Suprantate? Jis buvo pripildytas atgaivinančios Jėgos. Jis turėjo kuro, ir ant jo nužengė Dinamika. Pasakė: „Keliauk į dykumą“.

²⁵⁸ Ten jis rado eunučą ir pakrikštijo jį Jėzaus Kristaus Vardu; vienas žmogus, kuris nunešė Žinią į Etiopiją. Teisingai? Ir jis pakluso Dievui.

²⁵⁹ Pakludami Dievui, jei jūs niekada nebuvote pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, padarykite tai, ir stebėkite, kaip jus pagaus atgaivinti Jėga. Suprantate?

²⁶⁰ Kai Steponas padarė šį didį dalyką... ar, ne Steponas. Bet Pilypas padarė šį didį dalyką, palikdamas tą didingą prabudimą ir pakludamas Dievo įsakymams, kai jis išpildė, išpil... Pakludamas Dievui, pakrikštijęs šį eunučą, jis taip prisipildė atgaivinančios Jėgos, kol Ji pagavo jį. „Jei ši Dvasia prikėlė Jėzų iš mirusiųjų, Ji atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus“. Ji atgaivino Pilypą, kol jo nebematė, kažkur už šimto penkiasdešimties

mylių, kažkur kitur, kitoje šalyje. Ji atgaivino jo mirtingą kūną. Kaip jis tai padarė? Jis buvo taip pripildytas atgaivinančios Jėgos.

²⁶¹ O, gyvojo Dievo Bažnyčia, mes negalime čia stovėti su tais cukruje pamirkytais kūdikių žindukais, kuriais mus šiandien maitina. Mes turime melstis, kol būsime pripildyti atgaivinančia Jėga, kol būsime atgaivinti Šventąja Dvasia! Viena dieną mes turėsime būti pagauti, Paėmime. Taip, pone. Amen! O, tai bent!

²⁶² Atleiskite už tokį išsireiškimą. Aš pagalvojau apie motiną, kuri pagamindavo tuos mažus žindukus kūdikiams, kokius mes anksčiau turėdavome. Kai kurios iš jūsų, vyresnio amžiaus mamos, prisimenate juos. Mažas kūdikėlis pradeda verkšlenti; jūs paimate truputį maltos kavos ir truputį cukraus, suvyniojate į maišelį ir leidžiate jam čiulpti, kad jis nusiramintų. Tame nėra jokios stiprybės. Tai numarintų jį. Suprantate? Ten esantis kofeinas ir visa kita, šiek tiek saldumo, kad jis nurimtų, jis gauna kofeino.

²⁶³ Mes pavargome nuo tokių dalykų. Sugrįžkite! Jūs esate ereliai; grįžkite atgal prie Dievo Žodžio! Būkite tvirti; niekas negali užgauti jūsų jausmų, todėl jūs esate laisvi nuo visų žmogiškų paskalų. Kad ir kas ką nors prieš jus sakytų, tai atneša tik dar daugiau meilės. Amen. Ir atgaivinanti Jėga, pakelia į Dangiškašias vietas, erelis, kuris jau pakilo virš viščiukų, ten toli Dangiškose vietose Kristuje Jėzuje! O!

Ji buvo ant Pilypo. Ji atgaivino jį, nunešė jį tolyn.

²⁶⁴ Paimkime kitą žmogų. Ten buvo vyras, vardu Enochas. Taigi, jis vaikščiojo su kiekvienu Dievo Žodžiu, maždaug penkis šimtus metų. Jis turėjo liudijimą, kad: „Aš nė karto nenusižengiau Jo Žodžiui“. Jis buvo taip pripildytas atgaivinančios Jėgos, kai Dinamika nužengė ant jo Mechanikos, jam net nereikėjo mirti; jis tiesiog buvo paimtas Namu. Tiesiog nužingsniavo. Jis buvo taip. . . Kaip ir Pilypas, jis buvo pripildytas atgaivinančios Jėgos, vietoj to, kad būtų nuėjęs į Gazą ir būtų išvykęs į kitą vietą, kur, jie rado jį ten, aukštutinėse pakrantėse. Užuoatėjęs tuo keliu, jis tiesiog iškeliavo, o, pasakė: „Šiaip ar taip, aš jau pagyvenęs žmogus. Aš tiesiog turiu tiek daug atgaivinančios Jėgos, tiesiog keliausiu tiesiai iš tos žemės“.

²⁶⁵ Tai ta pati atgaivinanti Jėga, kurią mes turime tiesiog dabar. Suprantate, Ji atgaivins jūsų mirtingą kūną. Ar ne taip? Tai atgaivinanti Jėga.

²⁶⁶ Enochas, su tuo tobulu liudijimu, kad: „Viską, ką Dievas liepė man padaryti, aš tai padariau. Viską, ką matydavau, jog Jis man liepė padaryti, aš padariau tai“. Ir jis tapo taip pripildytas Dinamikos, ar—ar Mechanikos, kol, kai ant jo nužengė atgaivinanti Jėga, ant Mechanikos, Ji tiesiog pakėlė jį. Jis išėjo iš žemės į Dangų.

²⁶⁷ Taigi, dabar atkreipkite dėmesį į Eliją. Po...Pažvelkite, Elijas, tas didis pranašas, savojo laiko žmogus. Atsiprašau. Broli, sese, tomis dienomis jis barė tas išsidažiusias moteris, tas Jezabeles ir Ahabus. Ir stovėjo, kol...Ir atrodė niekas nestovėjo su juo. Ir jis sudraudė, ir sunaikino, ir stovėjo ten, o Dievas pasirūpino juo ir padėjo jam visame. Jūs žinote, vieną dieną pagyvenęs vyrukas pavargu. Jis pasakė: „Aš senstu, todėl tiesiog nebegaliu toliau eiti“. Jis ėjo, spėju, devyniasdešimties metų; tikrai metuose, vaikščiojo ten, ir jis buvo taip pripildytas atgaivinančios Jėgos. Žinote ką? Jis pažvelgė anapus Jordano.

O Dieve! Aš beveik matau kitą kranto pusę. O jūs?

²⁶⁸ Taip pripildytas atgaivinančios Jėgos, kol jis pamatė ten kabantį vežimą, Ugninius žirgus ir Ugninį vežimą, pakibusį ten virš medžio. Jis tiesiog perėjo per upę ir iškeliavo Namu, neturėjo net mirtį. Pasiūsta atgaivinti Jėga, privertė vežimą nusileisti iš Dangaus ir paimti jį aukštyn. Net nusivilko savo apsiaustą ir numetė atgal Elijui. Teisingai.

²⁶⁹ Taigi, tuomet tas vyrukas pakėlė tą apsiaustą, vėl Bažnyčios provaizdis, suprantate, pakėlė tą apsiaustą. Dabar, jis padarė dvigubai daugiau stebuklų, kas yra Kristaus ir Bažnyčios provaizdis. Suprantate? Elijas padarė keturis; jis padarė aštuonis. Suprantate, taigi, jis turėjo—jis turėjo dvigubą jėgą, kadangi jis paprašė jos. „Didesnius dalykus nei Aš darau, jūs darysite“. Suprantate? Bet jis buvo taip pripildytas atgaivinančios Jėgos ir viso kito, kol jis padarė visa tai, padarė dvigubai daugiau nei Eliziejus. Ir atkreipkite dėmesį, jis gyveno iki maždaug aštuoniasdešimties ar devyniasdešimties metų, paseno ir jis—jis mirė. Jis mirė, ir jie—jie paėmė jį ir palaidojo.

²⁷⁰ Žinote, na, ta atgaivinti Jėga jo nepaliko. Po daugelio, daugelio metų, kai jo kūnas jau buvo suiręs nuo kaulų, jis gulėjo kape. Ir vieną dieną jie nešė mirusį žmogų ir pamatė priešą, ir jie tiesiog užmetė šį žmogų ant Eliziejaus kaulų. Tuose kauluose buvo tiek daug atgaivinančios Jėgos, kol žmogus vėl pašoko ir atgijo. O!

²⁷¹ „Ji atgaivins jūsų mirtingą kūną“. Nors buvo miręs ir supuvęs kape, tačiau ta atgaivinti Jėga tvyrojo virš to žemės grumsto. Aleliuja! O! „Tas, kuris prikėlė Kristų iš mirusiųjų, atgaivins ir jūsų mirtingą kūną“. Elijas ten, Eliziejus ir Elijas... .

²⁷² Atminkite, tas miręs žmogus, tas pranašas, kupinas tos atgaivinančios Jėgos, gulėjo kape ir buvo supuvęs; ten buvo tiek daug atgaivinančios Jėgos, kol jie užmetė ant jo mirusį žmogų ir tas atgijo. Jis vis dar gali uždėti rankas ant ligonių, ar ne? Amen. Štai taip.

²⁷³ Ir atminkite, mes esame kūnas iš Jo kūno, Jėzaus Kristaus. „Mes esame kūnas iš Jo kūno, ir kaulai iš Jo kaulų“. O, nuo to niekur nepabėgsime. Mes pakilsime, štai ir viskas. Jūs pakilsite, štai ir viskas.

²⁷⁴ Velykos reiškia daugiau nei tik tradicija. Taip pat yra ir dabar, nes mūsų kūnai yra atgaivinti kartu su Juo ir mes sėdime Dangiškose vietose.

²⁷⁵ Ir šis kūnas gali supūti jūroje; gali supūti žemėje; gali nelikti nė šaukštelio pelenų; bet jis pasirodys. Nes Dvasia, kuri prikėlė mano Viešpatį iš mirusiųjų, atgaivino šį mirtingą kūną. Ji atgaivino ir jūsų mirtingą kūną. Ir mes esame Jo prisikėlimo paveldėtojai, Jo Amžinojo Gyvenimo draudimo liudijimas, apie kurį aš tiek daug kalbu, žinote. Nenuostabu, kad Jis pasakė: „Nebijokite“. Jis žinojo.

²⁷⁶ Nes kaip Paulius pasakė: „Mirtie, kur tavo geluonis? Kape, kur tavo pergalė? Aš esu pilnas atgaivančios Jėgos. Ačiū Dievui, Kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“. Taip, pone! Atgaivinanti Jėga. O, tai bent!

²⁷⁷ Jis yra gyvas per amžius, „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Hebrajams 13:8. Atkreipkite dėmesį, Mesijas, Pateptasis; taip pat ir Jo Nuotaka, Mesijiečiai, suprantate, Pateptieji.

²⁷⁸ Atkreipkite dėmesį, mirtis nesustabdo Dievo atgaivančios Jėgos. Mirtis negali Jos sustabdyti. Kai jūs Ją turite, Ji yra Amžina. Niekas Jos nesustabdys. Jūs negalite Jos suvaržyti; jūs negalite—negalite nieko Jai padaryti. Jūs gyvenate savo gyvenimą, bet tai vis tiek Jos nesustabdo; Ji tokia pat gera, kokia ir buvo.

²⁷⁹ Atkreipkite dėmesį, Mozė buvo pripildytas tos atgaivančios Jėgos. Ar jis buvo? Jis buvo pranašas, kuriam atėjo Žodis. Jis buvo Žodžio dalis. Jis buvo tos dienos Žodis. Ar taip? Ir po to, kai jis jau buvo miręs aštuonis šimtus metų, ant Atsimainymo kalno, ten jis stovėjo su Eliju. Teisingai? Atgaivinanti Jėga, mirtis Jos niekada neatims. Ne, ne. „Aš vėl jį prikelsiu“. Atėjo Angelai; palaidojo jį ten, slėnyje. Jis buvo supuęs ir išnykęs, jo kaulai buvo sunykę, ir visa kita, bet atgaivinanti Jėga vis dar buvo ten. Ji jį atgaivino ir prikėlė. Ir štai jis stovėjo ten. Atkreipkite dėmesį.

²⁸⁰ Jūs klausiate: „Ar tai tiesa, broli Branhamai, po aštuonių šimtų metų?“ O, tai bent!

²⁸¹ Jei perskaitysite Mato, aš turiu Rašto vietą, Mato 27:51. Jūs galite užsirašyti, pasižymėti. Kai visi tie ten, kurie tikėjo, kad Jis ateis. . . Biblijoje čia pasakyta, kad Jam atėjus, jie miegojo žemėje. Atgaivinanti Jėga buvo ant jų, ir jie buvo Jo dalis, tie šventieji. Jie buvo Jo dalis, nes tikėjo Juo.

²⁸² Potencialiai jie turėjo tą Gyvybę per avinėlio auką, sutaikinimą, kas niekada negalėtų sugražinti avinėlio dvasios ant žmogaus. O kaip dabar, kai ant jūsų yra Žmogaus, Dvasia, Pats Dievas, suprantate, kiek dar daugiau mes turime atgaivančios Jėgos! Bet per sutaikinimą už nuodėmę buvo paaukotas avinėlis, kaip provaizdis. Tai, ką mes turime, nėra

provaizdis; tai pats atvaizdas. Ko mes bijome? Ir tie vaikinai, kurie turėjo tik provaizdį, rodantį į Jo prisikėlimą, ir iškeliavo su tuo į kapą.

²⁸³ Kaip Jobas ten, teko patirti tą didžiulę įtampą, tai bent, viskas buvo iš jo atimta! Šėtonas tarė: „Leisk man jį paimti. Aš padarysiu, kad jis prakeiktų Tave, Tau į veidą“. Ir tuomet jis buvo paleistas.

²⁸⁴ Pasakė: „Tik neatimk jo gyvybės“. Ir jis padarė (jis) viską, bet neatėmė jo gyvybės.

²⁸⁵ Ir net jo žmona nusiteikė prieš jį. Pasakė, kad jos kvėpavimas jam pasidarė svetimas. Kitaip tariant, ji—ji neturėjo su juo nieko bendro. Atrodė, kad ji daugiau jo nebemylėjo, tiesiog atstūmė jį. „Jobai, tu esi apgailėtinas! Kodėl tiesiog neprakeiki Dievo ir nemiršti?“

Pasakė: „Tu kalbi kaip kvaila moteris“. O, tai bent!

²⁸⁶ Suprantate, jis tvirtai laikėsi to, ką turėjo. Taigi, jis buvo pranašas. Jis pasakė: „Aš nesu nusidėjėlis. Aš paaukojau nustatytą auką“. Amen. Jis žinojo, kur stovi. Jis stovėjo ant Žodžio. Nesvarbu, ką kalbėjo kiti, jis buvo tiesiai ten, Žodyje. Tuomet ta didi baisinga valanda... Pasakė: „Tu kalbi kaip kvaila moteris“. Jis pasakė: „Viešpats davė, Viešpats paėmė; na, tebūnie palaimintas Viešpaties Vardas!“ Pasakė: „Aš atėjau į šį pasaulį be nieko. Aš atėjau čia nuogas, aš ir išeisiu tuo pačiu keliu. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!“ Sėdėjo ten, ištiktas votimis, jo vaikai mirė, jis nuskurdo ir visi jo draugai nusistatė prieš jį, jo bažnyčios nariai, visa kita, grandydamas nuo savęs... Ir koks apgailėtinas nevykėlis! Nė vienam iš jūsų dar neteko to patirti. Vis dėlto, jis laikėsi to Žodžio.

²⁸⁷ Jis buvo erelis. O, tai bent! Jūs negalite visą laiką laikyti plėvelės virš jo akių. Ne, ne. Staiga, stovint ant to Žodžio, kas nutiko? Padangės prasivėrė, griaustinis ėmė griaudėti, žaibai blykčioti, ir Jobas pažvelgė aukštyn ir pamatė regėjimą, pasakė: „Aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas. Paskutinėmis dienomis Jis stovės ant šios žemės. Ir nors po to, kai odos kirminai sunaikins šį kūną, kaulus ir viską, ta atgaivinanti Jėga bus ten. Aš pamatysiu Dievą, Kurį aš pats matysiu. Mano akys matys, o ne kito“. Ar tai tiesa? „Nors po to, kai mano visas vidus sunyks manyje, po to, kai odos kirminai, kurie dabar yra mano kūne, sunaikins jį“.

²⁸⁸ Jūs žinote, odos kirminai pas jus neateina. Tas kirminas jau yra jumyse, jūsų pačių odos kirminai. Ar jūs kada nors atkreipėte į tai dėmesį? Tegul jus įdės į karštą ir sandariai uždarys; vabalai suės jus, tiesiog lygiai taip pat, kadangi jie yra jumyse. Nuo pradžių, viduje jūs esate tik krūva vabalu.

²⁸⁹ „Nors mano odos kirminai sunaikins mane, mano kūną, tačiau savo kūne aš regėsiu Dievą“.

290 Ir tā prisikēlīmo rytā! Šlovē! Aleliuja! Matas, šis didis rašytojas, 27:51, pasakē: „Po to, kai Jis buvo prikeltas iš mirusiųju, kad Senojo Testamento šventieji, daugelis tų, kurie buvo užmigę žemēs dulkēs, išējo iš kapo, iējo ī miestā ir pasirodē daugeliui“. Ta atgaivinanti Jēga, tebebuvo ant Elijo kaulū, kai jau nebebuvo kaulū, tebebuvo ant Jobo, kai iš jo kūno nebuvo likē nē šaukštēlio dulkiū. Bet atgaivinanti Jēga vis dar buvo ten.

291 „Jei ta Dvasia, kuri prikēlē Jēzū iš mirusiųju, gyvena jumyse, Jis taip pat atgaivins ir jūsu mirtingā kūnā“. Atkreipkite dėmesī, dabar paskubant.

292 Jūs sakote: „O, norėčiau, kad būčiau gyvenęs...“ Jūs gyvenate geresniu laiku. Dabar, jei jūs visi. . .

293 Aš matau, kad užsirašote kai kurias Rašto vietas. Gerai, užsirašykite Pirmą Tesalonikiečiams 4:16. Atkreipkite dėmesī, kaip nuostabu, suprantate. Ir . . . „Šventuosius, tuos, kurie miega Kristuje, Dievas atsives su Savimi“, suprantate, šventieji, esantys kape, ilsisi. Kaip Elijas; kai kurie, kaip Eliziejus; suprantate, kai kurie iš jų bus atgaivinti, kai kurie bus paimti, kai kurie bus kape. Jie ateis su Juo. „Dievo Trinitas nuskambēs, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmieji. O mes, gyvieji ir likusieji, būsime pagauti kartu su jais, susitikti su Viešpačiu ore“. Atgaivinanti Jēga ant gyvųjų; atgaivinanti Jēga ant mirusiųju. Suprantate?

294 Ta pati atgaivinanti Dievo Jēga, pateikta abiejuose šiuose pranašuose. Pažvelkite ī jų vardus, jie beveik sutampa, Eliziejus, Elijas. Matote Nuotakā ir Jaunikį? Vienas iš jų yra ponas Jėzus; kitas – ponia Jėzus. Jūs matote, beveik tas pats, tiesiog—tiesiog tarp Jo ir Jos. Suprantate?

295 Elijas, ir pažvelkite kaip tai pavaizduota čia. Taigi, Eliziejus. . . Buvo paimtas ī paėmimą, simbolizuoja Bažnyčią, gerai, Elijas; ir Eliziejus ilsėjosi iki prisikēlīmo. Suprantate? Tai tiesiog kaip paukštis, kuriam reikia dviejų sparnų, kad išlaikytų pusiausvyrā. Suprantate? Bažnyčia buvo pavaizduota tiesiai ten tuose dviejuose pranašuose. „Nes mes, gyvieji ir pasilikusieji iki Viešpaties atėjimo, nesutrukdysime tiems, kurie yra užmigę; nes nuskambēs Dievo Trinitas“, abu sparnai susijungs, ir mes išskrisime, aleliuja, išskrisime. Kadangi, (kas?) gyvuose, ar mirusiųuose, ta atgaivinanti Jēga vis dar gyvena.

296 Atkreipkite dėmesī. Atminkite, atminkite dabar, atgaivinti, kad pamatyti, kas yra šie dalykai. Stebėkite šios dienos atgaivančią Jēgā. Atminkite, mes esame atgaivinti. Ne taip seniai, dėl pagalbos. . .

297 Ir aš—aš manau, kad mūsų Viešpats pasakē, ir taip pat Paulius: „Kā Tėvas man parodē, aš nieko neslėpiau. Aš jums sakau“. Ir šiomis paskutinėmis dienomis, kai mes matėme Jo atgaivančią Jēgā ant mūsų, Jis netgi suteikē mums atgaivančią Jēgā, kad pamatytume išgydomus ligonius.

Mes matėme Atgaivinančią Jėgą, veikiančią tarp mūsų, kaip Ji tuomet ankstyvosiomis dienomis buvo ant jų suprantate, matome, kaip Ji per regėjimą atgaivina ir prikelia mirusius, matome, kaip Ji išgydo ligočius.

²⁹⁸ Praeitą dieną kažkam sakiau, čia mažajam Donavon Veertsui, manau, jūs visi jį pažįstate. Buvau su juo medžioklėje. Vargšas vaikinukas. . . Jis puikus vyrukas. Jis ateina į bažnyčią čia. Jis. . . Tiesiog labai geras mano draugas. Ir jis tiesiog. . . Jis pasakė: „Nenorėjau jūsų trukdyti“.

²⁹⁹ Aš pažvelgiau, ir jo visa ausis buvo išvirtusi į išorę. Ir aš paklausiau: „Kaip sekasi, Donavon?“ Tiesiog paėmiau jį už rankos, štai *taip*, ir vėžys. Aš paklausiau: „Donavon, kas nutiko tavo ausiai?“

³⁰⁰ Jis pasakė: „Nežinau, broli Branhamai. Maždaug prieš šešis, septynis mėnesius, ir tiesiog toliau vis. . .“

Aš paklausiau: „Kodėl nieko apie tai nepasakei?“

³⁰¹ Atsakė: „Aš—aš nenorėjau jūsų trukdyti, broli Branhamai“.

Aš paklausiau: „Ar žinai, kas tai yra?“

Tarė: „Numanau“.

³⁰² Tiesiog uždėjau ant jo ranką ir neištariau nė žodžio. Po dviejų dienų neliko net rando. Kas tai? Atgaivinanti Jėga, suprantate, Ji atgaivins jūsų mirtingą kūną. Jo ausis būtų suėsta, jo smegenys būtų išnykusios, suprantate, jis būtų miręs. Bet, atgaivinanti Jėga! Suprantate?

³⁰³ Ir vieną dieną, kai aš pats buvau taip pavargęs, maždaug. . . Aš pasakiau: „Jei tu. . . Vaikine, geriau judėk pirmyn, tau jau penkiasdešimt metų. Tu, jei ketini ką nors padaryti dėl Viešpaties, geriau paskubėk ir padaryk tai. Tu sensti“. Suprantate? Ir ten, tą rytą, atėjo atgaivinanti Jėga, ir Jis leido man pažvelgti pro uždangą, ir aš mačiau jus visus ten. M-hm. Suprantate? Jis pasakė: „Visi, kuriuos kada nors mylėjai, ir visi, kurie tave mylėjo, jie atiduoti tau“. Suprantate? Aš mačiau juos visus ten, štai taip. Kas tai buvo? Atgaivinanti Jėga.

³⁰⁴ Jonas apreiškėjas buvo pripildytas atgaivinančios Jėgos, kuris atsistojo ir pamatė pabaigą nuo pat pradžią.

³⁰⁵ Izaijas buvo pripildytas atgaivinančios Jėgos, atsistojo ir pamatė Tūkstantmetį ir visa kita.

³⁰⁶ Atgaivinanti Jėga! „Ir jei Dvasia, kuri prikėlė Kristų iš mirusiųjų, gyvena jumyse, Ji atgaivins ir jūsų mirtingą kūną. . . mirtingą kūną“. Atminkite, atgaivinanti Jėga!

³⁰⁷ Pažvelkite, ką mes matėme šiomis dienomis. Atgaivinanti Jėga atėjo pas mus, kad atidengtų Septynis Antspaudus. Kas tai buvo, žmogaus intelektas? Ne, atgaivinanti Dievo Jėga. Suprantate, atgaivinanti Dievo Jėga išpranašavo, kad tai įvyks. Suprantate, atgaivinanti Dievo Jėga privertė pasaulį paliudyti

apie Ją, tai yra Tiesa. Viešpaties Angelas, aš jums sakiau, buvo šalia, Ugnies Stulpe; atgaivinanti Jėga leidžia pasauliui paliudyti, kad Tai yra Tiesa. Ir tuomet, jie nežinojo, kas Tai buvo; o mes žinojome, tiesiog pažvelkite iš *šios* pusės, ir Tai mūsų Viešpats ten, matote.

³⁰⁸ Jis yra Tas, Kuris atvėrė tuos Antspaudus. Jis ir yra tie Antspaudai, nes visas Dievo Žodis yra Kristus, ir Kristus yra Antspaudai, kurie buvo atverti. Kas tuomet yra Antspaudų atidarymas? Kristaus atskleidimas.

³⁰⁹ Ir tie patys septyni Angelai, kurie simbolizavo Septynias Bažnyčias, viskas užbaigta ir mes net negalime To pamatyti. Jie padarė, jie nufotografavo, ne mes. Ir štai Jis, stovi ten, Aukščiausias Teisėjas; parodydamas, kad Jis yra Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga. Koks atpažinimas! Atgaivinanti Jėga tai mums suteikė.

³¹⁰ Atgaivinanti Jėga leidžia mums pamatyti Jo atėjimą. Atgaivinanti Jėga ištraukė mus iš mirties į Gyvenimą. Atgaivinanti Jėga suteikia išvalgumą; kad sužinoti, kas su jumis negerai ir ką daryti; ką jūs padarėte, ir ko jums nederėjo daryti; ir ką jūs turėjote padaryti, ir kuo jūs būsite. Atgaivinanti Jėga, visi šie dalykai!

³¹¹ Mūsų Viešpats Jėzus yra taip pripildytas atgaivinančios Jėgos, Jis buvo visa Ja, paėmus kartu. Jis buvo toks pilnas atgaivinančios Jėgos, Jis pasakė tai: „Jūs sunaikinkite šį kūną, o Aš po trijų dienų prikelsiu jį“. Kalbate apie pasitikėjimą atgaivinančia Jėga! „Sunaikinkite šį kūną, ir Aš...šią šventyklą, ir Aš atstatysiu ją per tris dienas“.

³¹² Kodėl, kodėl Jis tai pasakė? Jis žinojo, kad tai buvo parašyta apie Jį, suprantate, kad tai buvo parašyta apie Jį, per Dievo Žodį, kuris negali pavesti. Žodis sako: „Aš neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo, ir nepaliksiu Jo sielos pragare“. Ir Jis žinojo, kad atgaivinanti Jėga prikels Jį, kad nebus nė vienos sugedusios ląstelės.

³¹³ Jis pasakė: „Sugriaukite šią šventyklą, ir per tris dienas Aš ją sugrąžinsiu“.

³¹⁴ Kodėl? Tai buvo pranašystė, Dievo Žodis. Ir pranašystė negali neišsipildyti, jei Tai tikras Dievo Žodis. Ir ta pati pranašystė ir Dievo Žodis, kuris pasakė, kad Jis prikels Jį, sako, kad mes jau esame prikelti kartu su Juo. Nenuostabu, kad Jis pasakė: „Nebijokite“. Ir parašyta, kad: „Dvasia, kuri dabar yra, buvo Jame, dabar yra mummyse, taip pat atgaivins ir mūsų mirtingą kūną“. Nebijok, drauge, S-ū-n-u-s pakilo. Sūnus pakilo. Ne. . .

³¹⁵ Dabar, pažvelkite į atsimainymą. Mes visi buvome ten pristatyti. Ten buvo gyvi šventieji, kurie buvo paimti, ten stovėjo Elias; ir ten stovėjo Mozė, mirusieji šventieji prista-. . .Be to,

abu jie turėjo atgaivinančią Jėgą. Nesvarbu, ar vienas mirė, o kitas nemirė, visi jie yra ten.

³¹⁶ Atkreipkite dėmesį, o, pažvelkite, ką mes dabar matome šiomis paskutinėmis dienomis. Tą patį, ką Jis ir pažadėjo, Jono 14:12. Dabar pažvelkite . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] Žinoma.

Žmonės sako: „Jūs tvirtinate, kad turite jėgą?“ Ne, ne, ne.

³¹⁷ Mes tiesiog kaip ir jie ant Atsimainymo kalno, suprantate. Žinoma, mes nepretenduojame į jėgą. Bet, mes, kaip—kaip ir jie buvome . . . Ant Atsimainymo kalno, jie nesakė, Mozė, nesakė: „Pažiūrėkite, kas aš, pažiūrėkite, kas aš esu“, mokiniai nesakė: „pažiūrėkite, kas aš esu, pažiūrėkite kas aš esu“. Žinote, kas nutiko? Atkreipkite dėmesį, jie matė pašlovintą Jėzų. Tai viskas, ką jie norėjo pamatyti, pristatytą pašlovintą Jėzų.

³¹⁸ Taip pat yra ir šiandien, mes nesistengiame būti kokia tai didžia asmenybe. Mums nerūpi, ką apie mus kalba žmonės. Mūsų vardas yra niekas; tai Jo Vardas. Mūsų gyvenimas yra niekas; tai Jo Gyvenimas. Tai Jo Jėga, ne mūsų jėga. Ir yra tik vienas dalykas, kurį mes mėgstame daryti - tai matyti Jį pašlovintą. Ir kaip tai gali būti? Kai Jis yra pašlovintas mumyse, per Savo prisikėlimą, kuris yra mumyse. Mes šiandien matome Jį vėl pristatytą toki, koks Jis buvo.

³¹⁹ Ar supratote tai? Suprantate, mūsų troškimas nėra, kad būtume pašlovinti. Mūsų troškimas nėra koks nors didingas vardas. Mūsų troškimas ne iškelti kokią tai bažnyčią ar pripildyti sekmadieninę mokyklą, ar stengtis pritraukti, išsiūlyti, įstumti, pasiūlyti iškylos vakarėlį, ar nešioti žvaigždutes, emblemas ar ką nors panašaus. Tai ne mūsų troškimas. Mūsų troškimas - matyti Jį pašlovintą. Pašlovintą, (kaip?) ne didžiuojantis savimi; bet mumyse, mūsų gyvenimais - įrodant, kad Jis yra gyvas ir gyvena mumyse.

³²⁰ Jei galėčiau taip pasitraukti iš kelio, kol apie Viljamą Branhamą net nepagalvotų, ir apie jūs net nepagalvotų, kol galėtume pamatyti pašlovintą Jėzų mūsų tarpe. Pamtyti Jį, tai mūsų troškimas. Tai atgaiv-. . . suteikia mums atgaivinančią Jėgą. Ir tai suteikia mums džiaugsmo, žinant, kad esame su Juo, ir Jo kūnas ir Jo kaulas, būdami Jo Nuotaka; ir matydami tuos pačius patvirtintus Jo metodus, įrodančius mumyse, kad Jis dabar prisikėlė iš mirusių. Suprantate?

³²¹ Nenuostabu, kad Jis pasakė: „Nebijokite“, nes dabar, atkreipkite dėmesį, mes esame Jo atpirkti, ir dabar prisikėlė kartu su Juo. Štai ką žmonėms reiškia Velykos: „prisikėlė su Juo“! Atkreipkite dėmesį. Dabar mes savyje turime Jo Dvasią, pilnai apmokėtą teisės dokumentą.

³²² Ne, jūs nesakote: „Na, tikiuosi, man pavyks tai“. Jums jau pavyko. Ne: „Aš tai *padarysiu*“. Aš jau tai padariau. Aš niekada to nedariau; Jis padarė tai dėl manęs. Suprantate? Ne aš; Jis!

„Na, broli Branhamai, jie sako . . .“ Man nerūpi, ką jie sako. Jis tai padarė dėl manęs. Tai viskas, ko aš noriu ir kas man rūpi.

³²³ Aš tiesiog—aš tiesiog noriu matyti Jį pasireikšusį. Kaip jūs galite tai padaryti, pakviesti Jį čia? Ne. Jis yra jumyse. Suprantate, Jis yra jumyse. „Na, tuomet, Viešpatie, jei tik galėsiu patraukti save iš kelio, Tu gali pasireikšti. Pats aš . . . Kaip Tu gali tai padaryti? Nes Tu iš anksto tai numątei. „Visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis““. Atkreipkite dėmesį. Šlovė!

³²⁴ Turint visus šiuos surinktus įrodymus, esančius su mumis ši rytą, o, aš galvoju apie tą dainą:

Tą prisikėlimo rytą,
Kai mirties virvės bus sutrauktos,
Mes prisikelsime, (Aleliuja!) mes prisikelsime.

³²⁵ Jūs tikite tuo? Mes prisikelsime! Jame mes tampame Jo dalimi, Velykomis, apreikšta Dievo paslaptimi, kaip tai buvo tuomet, Gyvenimu po mirties. Mes dabar esame gyvi, kurie kadaise buvome mirę nuodėmėje ir nusikaltimuose. Tikras Velykinis Antspaudas atplėšė mirtį nuo manęs, ir aš esu gyvas. Pradžioje Velykų Antspaudas atplėšė Romos antspaudą, Velykų Antspaudą, kuriuo Jis buvo užantspauduotas. Ir žmonės, kai jie mirė, buvo išėję; bet Jis atplėšė antspaudą ir atskleidė paslaptį. O dabar Dievas per savo Šventąją Dvasią nuplėšė antspaudą nuo mūsų gyvenimo, ir Kristus yra apreikštas, kad Jis gyvena mumyse, nes dabar mes esame atgaivinti kartu su Juo. O, puslapis po puslapio!

Mes prisikelsime, (Aleliuja!)
Mes prisikelsime! (Amen!)
Tą prisikėlimo rytą,
Kai mirties užtvaras sulaužytos,
Mes prisikelsime, (Aleliuja!) mes prisikelsime.

³²⁶ O, argi jūs nesidžiaugiate! Aš toks laimingas! Vieną rytą ten, nedidelėje anglių pašiūrėje, buvo atplėšti antspaudai, ir aš prisikėliau su Juo, kaip naujas kūrinys. Jo atgaivinančia Jėga; Sūnus prisikėlė.

³²⁷ Ne taip seniai man papasakojo trumpą istoriją apie žveją. Vienas vyrukas išėjo ir pasamdė pagyvenusį žveją, kad šis nuvestų jį žvejoti į Vakarų pakrantę. Tą rytą jie iškeliavo.

³²⁸ Jei kas nors iš jūsų yra žvejojęs lašišas, na, jūs žinote, kas vyksta, ten būna siaubingas rūkas. Aš matau savo brolių, Edį Byskal, misionierių, kuris darbuojasi ten pas indėnus. Ir mes patys žvejojome tose pakrantėse.

³²⁹ Taigi, šis žvejys buvo kaip ir naujokėlis, žinote. Jis išplaukė žvejoti, ir juos nunešė srovė. Laukė, kol prašvis, žinote. Ir jie—ir jie daugiau nebegirdėjo rūko sirenos, ir šis žvejys buvo labai susijaudinęs, pasakė: „Sakykit, ar mus neša į jūrą! Ei!“ Visas susijaudinęs.

³³⁰ Jis pasakė: „Sėskis, sūnau. Atsisėsk“. Pagyvenęs žvejys, ramus, žinote. Jis žinojo, apie ką jis kalba. Tarė: „Tiesiog palaukime, kol patekės saulė, tuomet pamatysime, kur mes esame“.

Jūs klausiate: „Ar turiu būti metodistas? Baptistas? Sekmininkas?“

³³¹ Tiesiog palaukime. Sūnus pakils, mes pamatysime, kur mes esame. Jis yra Žodis. Palaukite, kol pamatysite apsireiškusį Žodį, spindintį per Sėklą, siūbuojamas Pėdas, ir mes pamatysime, kur esame. Ar jūs mylite Jį?

³³² Atsiprašau, kad taip ilgai jus užlaikiau. Kiek iš jūsų ketinate pasilikti šiam vakarui? O, tiesiog sugrįžkite vėl, ši vakarą, suprantate. Apie septintą valandą? Ar jūs turėjote dar ką nors? [Brolis Nevilas sako: „Ne“—Red.]

Palenkime savo galvas.

³³³ Ar čia yra bent vienas, ar daugiau, kurie neturite savyje šios atgaivinančios Jėgos? Sūnus nušvito, ir jūs sėdėjote šioje bažnyčioje, jūs klausėtės garsajuosčių, ir vis dėlto Dvasia niekada jūsų neatgaivino, kol galėtumėte sekti Dievo Žodžiu, kol jūs, moterys ir vyrai, galėtumėte paklusti kiekvienam Žodžiui, kurį Jis parašė! O, tai pavojingas dalykas. Kas, jei būtumėte negyva sėkla, neturėdami savyje Gyvybės? Bet jūmyse yra kažkas, kas jums sako: „Aš—aš noriu pakilti ši rytą. Aš noriu pakilti iš tos būklės, kurioje aš esu. Aš nenoriu būti tiesiog negyva sėkla, palikta purve ir plaukioti kaip rastas. Aš noriu pakilti“.

³³⁴ Ar nepakeltumėte savo rankos, sakydami: „Pasimelskite už mane, broli“? Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Tai bent, pažvelkite į rankas; čia net nėra galimybės pakviesti prie altoriaus. Tai, ką mes vadiname kvietimu prie altoriaus, žmonės ateina prie altoriaus, šiaip ar taip, aš nesu per daug prie to linkęs. Tai buvo tiesiog pridėta prie bažnyčios metodistų prabudimo dienomis. Suprantate?

³³⁵ Biblijoje pasakyta: „Visi, kurie patikėjo, - suprantate, - buvo pakrikštyti“. Čia yra baseinas, pilnas vandens, laukiantis bet kurio kandidato, pasirengusio mirti sau.

³³⁶ Taigi, jūs galbūt daugelį kartų buvote palaidotas Viešpaties Jėzaus Vardu; bet tol, kol toje sėkloje nebus Gyvybės, suprantate, Ji neatgaivins jos. Ne, ne, ne. Vandens krikštas yra kaip rasa, nukritusi iš dangaus; ji gali nukristi ant sėklos, bet jei ten nėra Gyvybės, ji negali gyventi.

³³⁷ Bet jeigu tas tikras vandens krikštas, mirštant sau, ir jūs esate pasiruošę mirti dėl visko, ko jūs kada nors buvote išmokyti per įvairius mokymus ir denominacijas, kas yra priešinga Žodžiui, ir jūs toliau gyvensite kaip Dievo sūnus ar dukra, ir tai sakote iš visos širdies, stebėkite, ką ši rytą jums padarys

tas vandens krikštas. „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsu, ir pasikrikštykite Jēzaus Kristaus Vardu, kad būtu atleistos jūsu nuodēmēs, ir jūs gausite Pēda, pasiūbavimo aukā. Jūs gausite Dinamika, Šventajā Dvasiā. Nes pažadas yra jums ir visiems jiems. Taip - visoms kartoms“.

³³⁸ Tēve Dieve, aš—aš ilgai kalbėjau, ir taip ilgai užlaikiau žmones, bet, Viešpatie Dieve, tam nėra gālo. Atrodo, kad tiesiog reikia liautis ir izeiti, pailsēti ir sugrīžti. Mes gyvename mirštančiame pasaulyje, tarp mirštančių žmonių; su Gyvenimo Žinia, ir su prisikēlimo įrodymu. Brangus Dieve, mirtingi būsime tik viena kartā, ir kas bus, jei mes praleisime šią galimybę?

³³⁹ Mūsų širdys dega; mūsų sielos džiūgauja; tais, kurie atėjo. Ir daugelis iš čia esančių šį rytā, girdi šią Žiniā. Taip, du ar trys šimtai pakėlė savo rankas. Jie nori tikėti, Viešpatie. O, tikrai ta sēkla nėra mirusi, Viešpatie. Kaip jie galėtų štai taip pakelti savo rankā? Ten yra kažkas. O Dieve, tai senasis „aš“, ta Jobo žmona, stovinti ten, sakanti: „O!“ Bet, Viešpatie, leisk tam Jobui, tam tikinčiam, įeiti šį rytā, visiškai numirti ir būti palaidotam čia, šiame vandens krikšte.

³⁴⁰ Rasos lašeliai, nusileidžiantys iš Dangaus, Dievo Žodis, kuris sako, kad Jis nuplauna kiekvienā nuodēmē ir atleidžia ją! Jūs esate pakrikštytas Jēzaus Kristaus Vardu, dėl ko? Jūsų nuodėmių atleidimui, nuodēmēs atleistos Jēzaus Kristaus Vardu.

³⁴¹ Tegul tuomet, Tēve, te. . . Jeigu jie serga, te jie izeina sveiki. Tegul, jei jie yra luošī, te jie izeina Šventosios Dvasios Jėgoje. Jeigu jie buvo nusidėjėliai, te jie izeina nuplauti ir švarūs. Ir įėjus mechanikai; Dinamika nusileis iš viršaus, Šventoji Dvasia, ir nuneš juos, Viešpatie. Atgaivink jų mirtingā kūnā, tuomet mes išgirsime tikras naujas kalbas, Dievo jėgā, neišsakomā meilę, mirštanti malonē ir gyvoji malonē; ir prisikēlēs Kristus, Kūnas, Nuotaka, atstovaujanti Jį žemėje.

³⁴² Tēve, jie yra Tavo. Jie pakėlė savo rankas. Aš pamokslavau Žodį. Dabar, Tēve, priimk juos, aš meldžiu. Jēzaus Kristaus Vardu, aš prašau to. Amen.

³⁴³ Ar jūs mylite Jį? Ar Jis ne nuostabus? Ar esate patenkinti, kad jūs esate to Velykinio prisikēlimo dalis, kad jūs prisikēlėte kartu su Juo? Pakelkite savo rankā. Jūs esate tame skaičiuje.

³⁴⁴ „Mano vaikeliai“, kaip būtų pasakęs Paulius. Nesistengiu jo pamėgdžioti, bet ta meilē, aš myliu jus. Aš skubu keliais ir visa kita, kad atvykčiau čia, kad galėčiau pasikalbėti su jumis. Keliauju per dykumas, per sniego pusnis ir taip toliau, kad atvykčiau čia. Mes skrendame lėktuvais. Jūs važiuojate per visā šalį, kad mes galėtume susirinkti kartu. Mes mylime vienas kitā.

³⁴⁵ Mes esame vienas kito dalis. Niekada neleiskite, kad šėtonas sakytų jums ką nors kitā. Būdami vienas kito dalimi, mes esame Jo dalis. Ir mes esame Karalystės bendrapiliečiai, kartu džiaugdamiesi šiais prisikēlimo palaiminimais.

³⁴⁶ Ir dabar, suprantate, dabar jūs jau esate prikelti. Kai Dievas prikėlė Jį, Jis prikėlė ir jus. Sūnus tiesiog dabar yra ant jūsų, ir dabar jūs augate į žydintį Gyvenimą, koks buvo Jis, kad būtumėte visiškai prikelti tą paskutinę dieną. Dabar jūs turite savo potencialą. Iš kur jūs žinote? Jūsų siela pasikeitė, ar ne taip? Jūsų kūnas tapo paklusnus Jam, ar ne taip? Paklusdami (kam, bažnyčiai?) Žodžiui, kuris yra Gyvenimas, tuomet jūs dabar esate prikelti iš mirusių. Tai Velykos, su Jėzumi ir su manimi. Tai Velykos, su jumis ir su Jėzumi. Ir tai Velykos, su jumis, su manimi ir su Jėzumi. Mes visi . . . Ar, Jėzus, jūs ir aš, mes visi kartu esame prikelti.

³⁴⁷ Ir mes prisikelsime paskutiniąją dieną, net jei mūsų dvasia paliks kūną, net jei mūsų kūnai supus, net jei pavirs dulkėmis, sudegs, net jei atsidurs jūros dugne. Biblijoje pasakyta: „Angelas išpylė savo dubenį ant jūros, ir visi mirusieji prisikėlė“. Niekas negali mūsų paslėpti ar atskirti nuo to Dievo, kurį taip mylime ir kuris mus kartu prikėlė.

³⁴⁸ Telaimina jus Dievas. Aš ilgai jus čia užlaikiau. Jeigu tie žmonės vis dar yra prisijungę telefonu, jie tikrai . . . Penkiasdešimt centų už minutę, jie tikrai sumokėjo nemažai ši rytą. Bet, aš tiesiog negalėjau sustoti tą valandą, tiesiog turėjau tęsti toliau.

³⁴⁹ Taigi, Viešpačiui leidus, aš sugrįšiu ši vakarą, kad vėl pasikalbėčiau su jumis. Ir jei negalėsiu, tuomet jūs visi žinosite . . . Aš manau, kad mes jau ne . . . ar ne . . . Mes daugiau nesame prisijungę telefonu? Daugiau neprisijungę.

³⁵⁰ Jūs visi žinote, kur aš išvykstu, ar ne? Į Afriką! Mane jau seniai kvietė; jau daug metų, kaip bandau grįžti. Dabar regėjimas, Viešpaties Dvasia paruošė kelią. Jie sakė, kai tie vargšai vietiniai gyventojai išgirdo tai, kad aš neatvykau, kai buvau ten paskutinį kartą, jie dieną ir naktį gulėjo ant žemės, aimanavo ir šaukė, sakydami: „Viešpatie, ką mes padarėme?“ Tūkstančiai jų. Tie žmonės net netiki, kad jie turi sielą. Suprantate? Ir jie šaukė, aimanavo ir verkė.

³⁵¹ Iš anksto nesakykite nė žodžio. Prašau nesakykite. Suprantate, jeigu ta viza atsitiktinai praeitų ten ir patektų tarp tų tarnautojų, jie tuoj pat mane sustabdytų. Aš turiu vykti kaip medžiotojas. Aš vykstu pas karalienę, kuri atvežė septyniolika vagonų ir atvyko į susirinkimą. Aš ruošiuosi nuvykti ir medžioti jos teritorijoje. Ir aš nuvyksiu, mano pasas ir visa kita, išrašytas kaip medžiotojui, ne religiniam tarnavimui.

³⁵² Tuomet mane sutiks koks brolis ir paklaus: „Kodėl jums nesurengus dėl mūsų nedidelio susirinkimo?“ Stadionas jau yra išnuomotas. Jie net nežino to. Suprantate? O, šlovė!

³⁵³ Melskitės, kad nebūtų trukdoma vykdyti Dievo valią. Tai mano siela, kuri šaukėsi Afrikos nuo to laiko, kai aš išvykau, kad vėl galėčiau sugrįžti, tuomet pranešti jums žinią apie didžiulį

susirinkimą. Tikriausiai nuo šiandien, kol sugrįšiu, aš daugiau jūsų nebepamatysiu. Mes išvykstame jau po kelių dienų, gegužės dešimtąją. Ar jūs melsitės už mane?

³⁵⁴ Atminkite, jūs nežinote, kas yra bėdos, kol nepatekote ten; raganiai iš visų pusių ir šėtonas, ir nemanykite, kad jie nežino, ką daryti. Suprantate? Ir jums geriau žinoti, apie ką jūs kalbate, kai stojate prieš juos. „Bet aš žinau, Kuo įtikėjau, ir esu įsitikinęs, kad Jis yra pajėgus išlaikyti iki anos dienos tai, ką esu Jam patikėjęs“.

Taigi, čia guli keletas nosinaičių.

³⁵⁵ Brangus Dieve, kaip šis pamokslas ši rytą apie prisikėlimą, ir štai aš stoviu čia, Viešpatie, įrodydamas Žodžiu, kad ta atgaivinanti Jėga yra tikinčiame vaike. Todėl, remdamasis tikėjimu, tikiu, kad ta atgaivinanti Jėga pakeitė mano gyvenimą. Ir šie žmonės tiki, Viešpatie, ir Ji pakeitė jų gyvenimus. Ir mes meldžiamės vienas už kitą.

³⁵⁶ Aš dedu savo rankas ant šių nosinaičių, kad . . . Te Dievas, Kuris atgaivino Jėzų Kristų ir išvedė Jį iš mirusiųjų, ir ta Dvasia, kuri prikėlė Jį iš mirusiųjų, te apsigyvena mūsų kūne.

³⁵⁷ Dvasia, kuri buvo ant Eliziejaus kūno, po to, kai jis buvo miręs ir buvo likę tik kaulai, jie savyje turėjo atgaivinančią Jėgą. Apaštalų rankos turėjo atgaivinančią Jėgą. Apaštalų protai, apaštalų regėjimas, tikinčiųjų kalbos - visa tai turėjo atgaivinančią Jėgą.

³⁵⁸ Taigi, te ši atgaivinanti Jėga, kai uždedu ant jų ši Žodį ir savo rankas, atsovaudamas tos atgaivinančios Jėgos paveldėtoją per malonę, te Ji atgaivina kiekvieną iš šių sergančiųjų kūnų, ir jie vėl taps sveiki, Dieve, per Jėzaus Kristaus Vardą.

³⁵⁹ Te tai būna ne tik šioms nosinaitėms, bet ir tiems žmonėms ten, auditorijoje, visiems, kurie kenčia. Tiems mažiems vaikams, pagyvenusiems žmonėms, kad ir kas jie būtų, te ši atgaivinanti Jėga atgaivina juos tiesiog dabar, Jėzaus Vardu. Amen.

³⁶⁰ Dabar, kiek iš jūsų turite atgaivinančią Jėgą? Dabar uždekite savo rankas vienas ant kito, jei ši atgaivinanti Jėga yra jumyse.

³⁶¹ Taigi, vienintelis dalykas, kuris gali Ją sulaikyti, sutrukdyti - tai jūsų netikėjimas. Moteris, palietusi Jo drabužį, pasveiko; romėnų kareivis spjaudė Jam į veidą, ir pateko į pragarą. Suprantate? Taigi tai turėjo . . . tai priklauso nuo to, kur jūs esate. Ar jūs tikite Ja? Ar jūs tikite Ja?

³⁶² Dabar aš noriu, kad jūs palenkstumėte savo galvas ir pasimelstumėte vienas už kitą. Tiesiog—tiesiog melskitės, tiesiog sakykite: „Viešpatie, šis asmuo“ . . . Suprantate, tiesiog melskitės vienas už kitą.

³⁶³ Brangus Dieve, mes darome tai Jėzaus Kristaus Vardu, vieninteliu Vardu, duotu žmonėms, kuriuo mes galime būti išgelbėti ar išgydyti. Šie žmonės, kurie yra Karalystės

bendrapiliečiai, atgaivinančios Jėgos paveldėtojai, atgaivink Ją jiems, Viešpatie, tiesiog dabar. Ir te Dvasia eina nuo erelio prie erelio, nuo Žodžio prie Žodžio, kol Jėzaus Kristaus pilnatvė pasireikš kiekviename kūne, fiziniam, dvasiniam ar bet kokiam kitam poreikiui, kurio jiems reikia, kai mes uždedame savo rankas vienas ant kito. Jėzaus Kristaus Vardu. 🕊

65-0418M Tai Saulės Patekėjimas
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Irašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org